

ADISO

Rev. Fr. Thomas Mampara CMI Rector

Rev. Fr. Augustine Joseph CMI Former Principal

MST COMS

THE NEW PRINCIPAL

fr. gartons Karigel Com

REV. DR. ANTONY KARIYI

DATA OF PUBLICATION

PUBLISHER

: REV. DR. ANTHONY KARIYIL, C M I

COORDINATOR

: REV. FR. THOMAS CHATHAPARAMBIL, C M I

EDITORIAL BOARD

: MR. S. PERMANANDA M.sc MR. C. SRINIVASARAJU M.A MR. GEORGE JOSEPH M.A MR. A. JOSEPH EDEN M.SC

MR. E. JEROME M.sc M.phil

COVER DESIGN PHOTOS

: MR. DINESH KUMAR II B.sc CBZ : MR. E. JEROME, M.sc M.phil

PRINTERS

: SEVASADAN PRESS KORAMANGALA

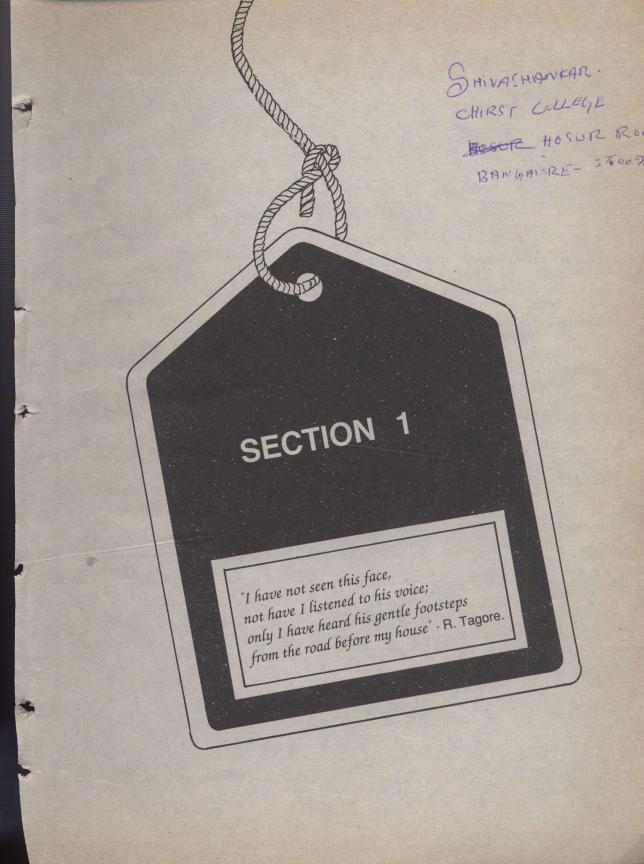

We have been witnessing major changes taking place in many parts of the world including our motherland. Even in our college some positive changes did occur which were well received by the students, teachers and parents. With regard to the college magazine you will notice the changes effected. The photographs that are exhibited in this issue speak for themselves the vartety of cultural, academic and other co-curricular activities that kept our students alive and kicking throughout this academic year.

There was a good response from the student community in contributing articles to the college annual in all languages. But due to shortage of time and space we had to restrict the number of articles as well as the languages to English, Kannada and Hindi. The articles that are published are on all faculties. To our credit we have intercollegiate prize winning articles both in Science and Kannada.

I take this opportunity to thank each and every member of the editorial board who assisted me in this task, especially Mr. E. Jerome Jesuraja without whose hard work this annual would not have seen the light. I also thank all those who contributed the articles well in time towards this annual. I wish and hope that both the students and the staff will continue to respond well to our college annual in the years to come.

S, PREMANAND EDITOR

ANNUAL REPORT

Esteemed Chief Guest Sri. E.A.S. Prasanna, Parent Invitee, Sri. G. Valliappa, Students' Union Chairman, Mr. P.J. Francis, Rev. Fr. Mani Giles. Distinguished Guests, Members of the Staff and my dear students.

It is my pleasant privilege to present before you the 21st Annual Report of Christ College. The various activities of Christ College during the academic year 1989-90 reflect, above all, the prevailing atmosphere of cooperation and team work on the part of the Management, Staff and students alike. Wishing to introduce more dynamism in the field of education, we began this academic year with innovations. We wanted to make teaching as well as learning a challange and a pleasure, and I am pleased to say that we, staff and students together, tried our best to achieve whatever moderate goal we had set at the outset. Our Unity and Sense of dedication were clearly visible at the Staff Meeting and many other occassions. We all pulled together as one team to take our College to new heights of discipline and academic excellence. Looking back, I feel satisfied. It is with a modest sense of satisfaction and achievement that I stand here before you now. Your cooperation and team work has helped a lot in our attempts to establish a new identity for the College.

Christite '90 -

I took charge as the principal of Christ College on 1st May 1989. My two distinguished predecessors have contributed greatly in making the job fairly smooth for me as they had already set the standards and established a tradition. I avail myself of this opportunity to place on record our heartfelt thanks to Rev. Frs. Mani Giles, CMI, and Augustine Joseph, CMI, who steered the college wisely for two decades. May the almighty reward them abundantly for their valuable service.

Growth and development, however, call for innovations and a bold venturing into the unknown horizons. Many felt that with the first two decades probably the first stage of the growth of the College has come to an end. Hence we decided to embark upon the second stage of the development of the College by planning for the same. Mostely we focused on three areas - each meant for the all-round development of the College and the benefit of every individual student.

those are: i) Enforcing discipline and a strict insistance on attendance in class

ii) Better service by the staff - both teaching and non-teaching, and

iii) Starting new couses and actively working for the realisation of our dream of making Christ College an autonomous College.

After the Summer Holidays the College reopened on the 15th June 1989. While classes for the senior Students started the same day, classes for I PUC and I Degree Students started only on 4th July 1989.

 The College Community: In the spirit of cooperation and team work that I mentioned earlier, we envisage Christ College as a sort of Community. As on today we have 1760 Students on the rolls - 911 Students in the PUC Classes and 849 in the degree Classes. There are 112 members on the Staff of the College, of which 60 are full time teaching staff, 7 part time teaching staff, and 45 non-teaching staff.

There has been a few changes in the teaching staff of the College. There were 8 new appointments.

Electronics Sri. Joy Paulaus

Electronics. Smt. Hamsa Hariharan

- Hindi. Sri. K.A. Sebastian

English Smt. Elsy Zacharias

- Chemistry. Sri. Jerome Xavier Jesuraj

Chemistry. Sri Dephen Pinheiro

- Mathematics. Rev. Fr. V.M. Abraham

Two of the lecturers rejoined the College after Higher Studies - Mr. George Thomas Chirayil of Physics Department after taking the M.Phil degree and Rev. Fr. Jose T.K. of Psychology Department after higher studies in the United States. Rev. Fr. Isaac C. who served the Chemistry Department for about 18 years resigned to take up a research career in the United States. Rev. Frs. Sebastian T.A., and Antony Thomas C are on Study Leave. Rev. Fr. Augustine Joseph, the former Principal, left for Louvain for higher studies. There were also 18 new appointments to the non-teaching staff.

Seminars and Courses

There were a number of programmes meant for the teaching staff. In the 4th week of June the College conducted a three-day Seminar for the entire teaching staff of the College. The theme was "Instructional Methods and Value based education". An Orientation course in Business Maths was conducted in Collaboration with the Department of Commerce and Management, Bangalore University. Two of the teaching staff members attended a Refresherr Course at Madurai, and yet another member attended a course at Mysore. A meeting of the Parent Council was held on 20th January 1990.

New Course

At the PUC Level, a new course was started this year with Commerce, Accountancy, Maths and Statistics as the Combination. At the degree level electronics was introduced last year as an Optional Subject for the Science Combination.

With the purchase of 5 Computer Systems, we have started a Computer Centre this year. The Computer Centre and the starting of the Diploma Courses in computer have added a new dimension to the College. These Diploma Courses are attended by a large number of our Students and many young people from the neighbouring areas. The purchase of Xerox Machine under the UGC Scheme is yet an another feather added to the cap of Christ College.

Results

A glance at the results of the University Examinations makes one feel that the performance of our students is fairly impressive, although immediately I would admit that much improvement is still to take place in some subjects, especially in the degree exams. It is our earnest hope that with improved student discipline, insistance on regular attendance, and better teaching the percentage will go up in the coming years.

Innovations and Improvements

With a view to bringing about an overall improvement in the College and thereby making Christ College One of the leading educational institutions in the city, several

-Christite '90

I took charge as the principal of Christ College on 1st May 1989. My two distinguished predecessors have contributed greatly in making the job fairly smooth for me as they had already set the standards and established a tradition. I avail myself of this opportunity to place on record our heartfelt thanks to Rev. Frs. Mani Giles, CMI, and Augustine Joseph, CMI, who steered the college wisely for two decades. May the almighty reward them abundantly for their valuable service.

Growth and development, however, call for innovations and a bold venturing into the unknown horizons. Many felt that with the first two decades probably the first stage of the growth of the College has come to an end. Hence we decided to embark upon the second stage of the development of the College by planning for the same. Mostely we focused on three areas - each meant for the all-round development of the College and the benefit of every individual student.

those are: i) Enforcing discipline and a strict insistance on attendance in class

ii) Better service by the staff - both teaching and non-teaching, and

iii) Starting new couses and actively working for the realisation of our dream of making Christ College an autonomous College.

After the Summer Holidays the College reopened on the 15th June 1989. While classes for the senior Students started the same day, classes for I PUC and I Degree Students started only on 4th July 1989.

• The College Community: In the spirit of cooperation and team work that I mentioned earlier, we envisage Christ College as a sort of Community. As on today we have 1760 Students on the rolls - 911 Students in the PUC Classes and 849 in the degree Classes. There are 112 members on the Staff of the College, of which 60 are full time teaching staff, 7 part time teaching staff, and 45 non-teaching staff.

There has been a few changes in the teaching staff of the College. There were 8 new appointments.

Sri. Joy Paulaus - Electronics

Smt. Hamsa Hariharan - Electronics.

Sri. K.A. Sebastian - Hindi.

Smt. Elsy Zacharias - English

Sri. Jerome Xavier Jesuraj - Chemistry.

Sri Dephen Pinheiro - Chemistry.

Rev. Fr. V.M. Abraham - Mathematics.

12

represent our College in Cultural competition. Our Students have won many prizes and trophies in music, painting, skit, debate, quiz, sketching, colleage, cartooning and clay modelling.

The Union organized and conducted the Spring Festival with efficiency and order on 2nd, 3rd and 4th February 1990. the perfect discipline and order that marked the Spring Festival this year has won appreciation from many quarters. My heart-felt thanks to Sr. Baby Mathew, our Student Welfare Officer, Mr. P.J. Francis and his team of Union Office bearers for their cooperation in conducting various activities of the College in the most efficient way.

Condolence

With profound sorrow and grief we place on record the untimely demise of two of our beloved students. Prasad M.M. of I CBZ who met with a road accident left this world on 24th July, 1989 plunging all of us into deep sorrows. We extend once again our deep sumpathies to his Parents, relatives and friends. May God grant him eternal rest.

Before I wind up, I thank God the Almightly for all the blessings he has showered upon us and upon Christ College. I am especially grateful to the C.M.I Congregation and to Rev. Fr. Vijay Anand Nedumpuram C.M.I., the Prior General and to Rev. Fr. Thomas Mampra C.M.I., Rector, for their kind understanding, warm encouragement and unfailing support which we have received in plenty throughout this academic year. I express my heartfelt thanks also to members of the staff, teaching and non-teaching for their co-operation and dedicated service. Finally, I place on record my sincere appreciation and gratitude to all the Students of this College. The ultimate strength of a College is its Students, not the imposing buildings, not even the erudite staff. My Dear Students, I wish you all success in the coming exams and a still greater success in the "Great Test" that is your own life.

REV DR ISAAC CHAKKALAPARAMEIL bids larewell to the colloge comme

May God bless us all abundantly.

Bangalore Date: 9.2.1990 Fr. Antony Kariyil CMI,
PRINCIPAL

Christite '90 -

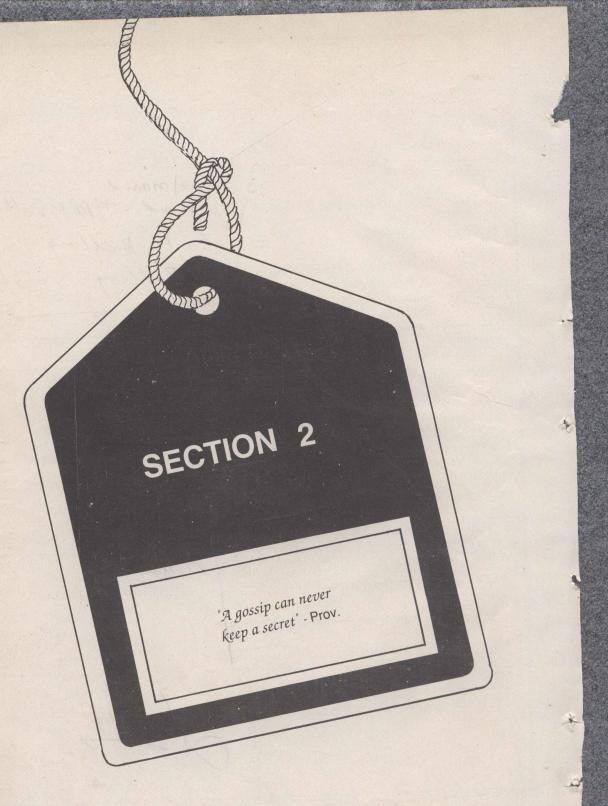
15

MEN and MATTERS '89 - '90

MAY	The Union of and of and constituted the Connect Evolves who retrieves and
2	Fr. ANTONY KARIYIL TAKES CHARGE AS PRINCIPAL
JUNE	
15	Academic Year begins - classes for the Senior students. FR. MANI GILES INTRODUCES THE NEW PRINCIPAL TO THE STAFF AND STUDENTS COMMUNITY
29-30	STAFF SEMINAR
JULY THE	
1	Inauguration of the Academic year for I PUC & I DC
21	Students have the Union election
28	FR. VIJAYANAND, CMI prior General inaugurates the Computer Centre.
AUGUST AND	
5	N.S.S. unit starts off its activities.
11	MRS. LAXMI NIZAMUDDIN inaugurates the Students' Union.
16	Send off cum dinner to Fr. Augustine Joseph.
SEPTEMBER When being the an expect that which	
16	AICUF inauguration
21	REV. DR. ISAAC CHAKKALAPARAMBIL bids farewell to the college community to continue his research in the U.S.A.
OCTOBER MAGICINISM	
13-14	The Catholic Students have retreat
20	Inauguration of the College Sports by Rev. Fr. Principal
21	Closing Ceremony of Sports by Mr. A. M. RAJU, Finance Officer, Bangalore University.

-Christite '90

28 Dasara vacation begins. November 27 Mid-term Exams M. Amond Behind Tippu Sulhan Host fart Belluy. Belluy. 583102 December 16 Computer Club Inauguration. 19 Rector's Day 22 CHRISTMAS CELEBRATIONS Carol Competition Silver Jubilee of Fr. MANI GILES ARCHBISHOP ALPHONSUS MATHIAS celebrates mass SHIVA SHANKAK January February 2-4 Spring Festival 9 COLLEGE DAY CHIEF GUEST. Sri E.A.S. Prasanna PARENT REPRESENTATIVE: Sri. Valliappan 12 Preparatory exams for II PUC 28 The regular classes come to an end. M. Hazer al a March 1 I PUC PROMOTION FXAM 5 Preparatory exam for degree classes 16 II PUC Final exam She sho April Degree final exams begin

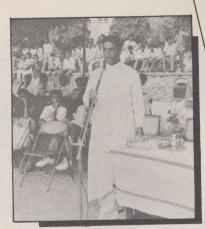

RAVI CHAIRMAN Mariato do Killos STUDENTS 06-686| FANCIS P. T. III B. COM. CHAIPINAN

STALL SHM-ZAK

S P O R T S D A Y

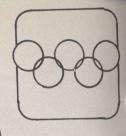

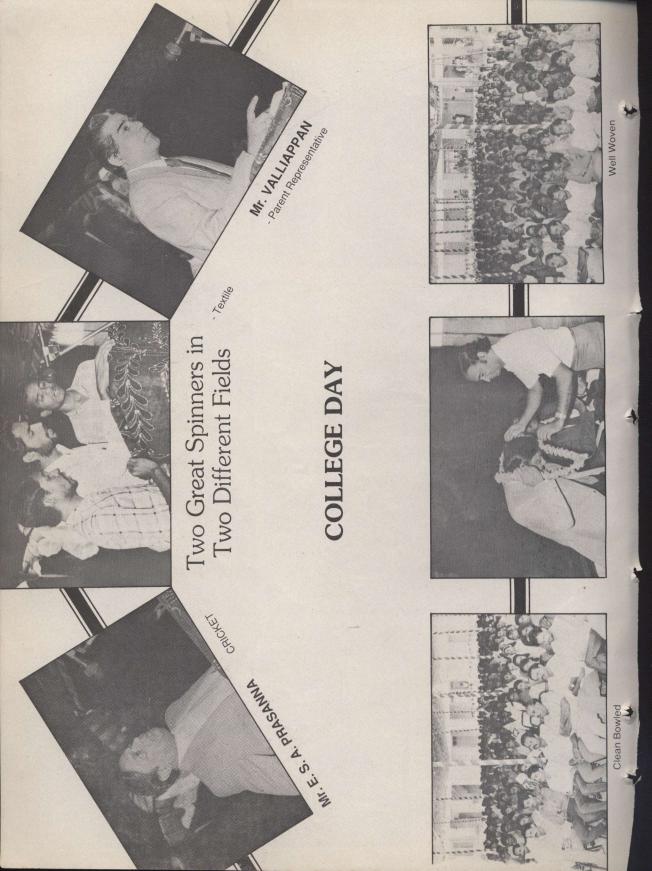

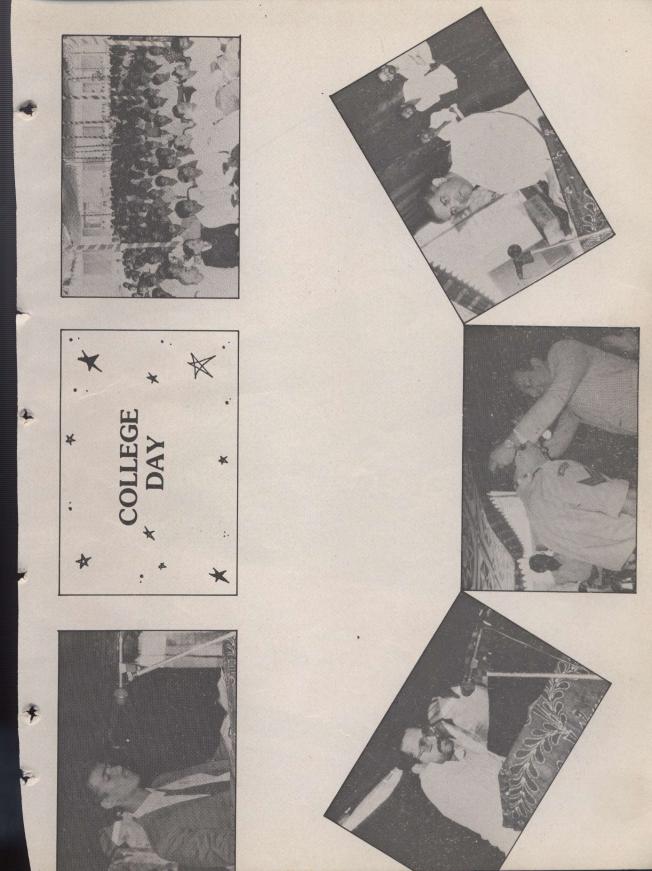

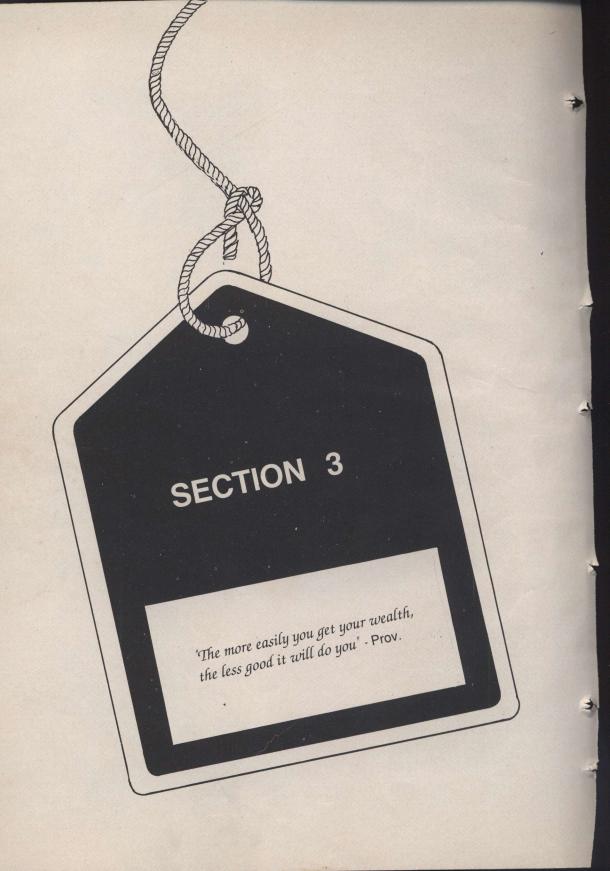

NCC Report - 1989-90

As in the previous years, the enrolment for the S.D. Boys was quite encouraging and we had to restrict to our authorised strength. Another inspiring factor of this year was that quite number of girl students of our College have come forward to enrol themselves in the NCC. Of Course, we have already forwarded this matter to the higher authorities for necessary action.

Activities

Apart from the traditional institutional training like drill, M.R.Craft, firing etc. We are also involved in various adventure training like cycle expedition, Trekking, Mountaineering and so on.

A cycle expedition has been organised from Bangalore to KanyaKumari and back by our Cuo.A.Gupta, Covering 1600 KMS. CSM. Sanju.N.Nair had gone to U.P for Trekking. Sgts. Deepak K.S. V.Vinodh and Gautham Reddy attended the Army Attachment Camp in ASC Bangalore. 58 selected cadets and the Officer attended the CATC in Kanakapura.

Our Cadets have mobilised a blood donation camp in our College in Co-ordination with the NSS. 78 bottles of blood have been donated to the Indian Red Cross Society. Our Cadets, visited the home for the aged this year also, as a part of our programme. They undertook manual labour like levelling of the ground, cleaning the premises, gardening and so on.

As we have many talented Cadets, they entertained the old people with songs and music during their lunch time. It is really worthmentioning here that a few of the old people came out of their dining table and started singing and dancing with our Cadets, forgetting thier worries and age. They wanted many more such occasions. Our Cadets were so magnanimous that they donated them blankets, clothes and fruits.

Achievements

Two of our Cadets - CSM Sandeep Narayan and Sgt. Spento Cooper represented our Directorate for the BLC Camp in New Delhi. The following Cadets could secure the engineering and pharmacy seats out of the prestigious NCC Reserved quota:-

Sgt. Deepak K.S.

University Visweswaraiah Engg. College, Bangalore.

Sgt. V. Vinod

BMS College of Engg., Bangalore.

Sgt. Vikrant Pandey

REC Suratkal

Sgt. Syed Saadir

Govt. Pharmacy College, Bangalore.

-Christite '90

27

The following Cadets were adjudged as Best Cadets and Best Firer for this accademic year.

CSUO. Prasanth Naik,

CUO. Rajesh CV - Best Cadets

CSM. Sandeep Narayan and

Sgt. Spento Cooper - Best Firers

The success of all these activities are mainly due to the never ending support, motivation and encouragement given by our beloved Principal Rev. Dr. A. Kariyil. I take this opportunity to thank him specially. All our endeavour would not be successful but for the proper direction and guidance of our GP.Commander, col.V.M.Jain and his Staff Officers in the GP. C.Offr. Lt.Col.R.A.Sharma, A.O.Maj.Kalra, Sub. Maj Heeram and his team of disciplined PI Staff. I also extend my sincere thanks to our College office staff who are always obliging to any NCC work.

My report will be incomplete if I do not mention a very big thanks to my senior cadets, who are always with me for the execution of any task given to them - whether training or administration. Due to lack of sufficient number of PI Staff in our B.N. HQ; Our Senior Cadets are imparting the training very efficiently to the newly enrolled Cadets of our College. It is nothing but the Motto of NCC-Unity and discipline".

Jai Hind.

* "We pass our B.A. and M.A. examinations, we cram ourselves with loads of learning, but the intellect gains neither vigour nor maturity..... And so the domestic feude between learning and life goes on growing, each bitterly and incessantly moking at the others.

Rabindranath Tagore

* "When my father wastes such heaps of paper, mother, you don't seem to mind at all. But if I take only one sheet to make a boat with, you say, 'child, how troublesome you are!' What do you think of fathers spoiling sheets and sheets of paper with black marks all over on both sides?".

Rabindranath Tagore

AICUF

The activities of our college AICUF unit took off to a fine start with the formal inauguration on the 16th Sep. '89 by Rev. Fr. Rector. Mr. E. Jerome of the Department of Chemistry was appointed AICUF - in-charge, as Fr. Antony had taken leave from service in the college. In the general election Benoy and M. Kennedy of III B.A. were elected President and Secretary respectively.

During this academic year our unit mainly laid stress in catering to the needs of Christian students and instill in them faith formation. Hence most of our activities were geared towards this. On the inauguration day, Sr. Teresa of the Holy Spirit Sisters, enlightened a small group of AICUFers on the social reality of the rural mass around Bangalore city. It was well appreciated. The Catholic students had come together one week-end for two days retreat, preached by Fr. Amalraj, Rector of OMI.

Some of our students attended a workshop on The Indian Society - An Overview, organised by Pipal Tree. The participants felt enlightened and have become alert to the social problems of our country. In December, a seminar on "WHY & HOW SHOULD I SAY NO TO SMOKING, DRUGS AND ALCOHOL" was given by Mr. PERIERA, CREST. This was much appreciated by many of our students. The Christmas celebration was marked by Carol competition and Mass - by Archbishop Alphonsus Mathias.

The office bearers did a commendable job throughout the year.

M. Amand
Behind Fifter Seel Thous
Hostel, Fort Bellung.
Bellung - 583102

M. KENNEDY Secretary

"The self-perpetuating plight of the absolute poor simply cuts them off from whatever progress there may be in their own societies. Unless specific efforts are made to bring them into the development process, no feasible degree of traditional welfare

Politician to a villager "I promise that we would take you into 21st century exactly within a decade".

ROTARACT CLUB

Rotaract is a world wide youth organisation. The Rotaract club of Christ College under the guidance of Mr. Vijay Kumar, Staff-in-charge and the support of our parent club (the Rotary Club of Bangalore - Koramangala) is one of the most active student organisations of our college. Some of the major projects accomplished this year are:

- * Sponsorship for a economically backward student of our college
- * The Bijay Kapur inter-collegiate Football tournament.
- * Two day Children's Day celebrations, where singing, painting, sports, competitions were held for school children.
- * A workshop on Dance, Drama, Public speaking and cultural activities.
- * Blood donation, in our college along with the NSS and NCC.
- * An inter-rotaract Debate competition.
- * The free revision classes for Second year Pre-University students.

ACHIEVEMENTS

- * Our club won the overall trophy in REFLECTIONS-89, an inter-rotaract cultural festival.
- * Bagged the first place in skits competition held at Palace grounds.
- * The third place in Mad Ads competition held at Hotel Ashok.
- * Two of our Rotaracters got a prize for the Best dressed couple on the national integration day.

We are proud to add that our club was adjudged the Best Institution based club for the term 1988-89.

In addition to all this we attended and participated in many conferences, seminars on job opportunities, leadership abilities, opportunities for studies abroad, friendly cricket matches, walkathon for clean air etc.

Before winding up we would like to thank Fr. Principal, our staff-in-charge Mr. Vijay Kumar for their constant support and guidance, Mr. Shastri, Mr. Sundararajan, Mr. Rao for having volunteered to help us in our Free Revision classes and Mr. Swami our physical education director who helped us to conduct our football tournament.

RISHI BRUNO President.

30

COMPUTER CLUB

It was an expressed desire of several students and a few members of the staff that finally led us to form a Computer Club in our College. The club is named as C CUBE (Computer club of Chirst College Computer Centre).

The main objective of the Club is to enable the Students of Christ College to keep abreast with the latest developments in the field of computer Science by organising Seminars, Lectures, Exhibitions, Quiz Programs and other such activities.

The Inauguration of the club was held on 16th December 89 by Rev. Dr. Antony Kariyil, Director, Christ College Computer Centre. On the same day there was a talk on "Computer Virus" by Mr. Desmond T.S.Fullinfaw, Dean, Christ College Computer Centre.

Keeping in view the aims and objectives, the Club took its first initiative by participating in a Quiz Program held at St. Joseph's College Bangalore, attended by over 70 competitors and in it we were ranked 4th. Later a cartoon contest on Computer concepts was also organised. The Club has decided to bring out a magazine which may provide the opportunity to the students to give their thoughts and views. Incidentally the club is also thinking of conducting a Quiz programme in the near future.

Prem V.P, IInd BSc Secretary, C CUBE.

A mathematician fell in love with a freckled faced girl.

"Are you sure you don't mind my freckles?" - the girl asked.

"Not at all", the mathematician assured her. "I love decimal points"

NEED FOR VALUE-BASED EDUCATION

One of the important tasks facing our society is the education of the youth, for a good education is the key to the proper formation of the individuals.

From the days of Socrates up to now, education has taken different systems and structures, shapes and forms, meanings and interpretations. Nevertheless, its importance has not diminished in the least, though one form or the other at different times had received greater attention. Frequently, according to the stress that society lays on education, quite a number of changes have been brought in, at times even without a clear vision behind them. In the last analysis, I, for one think of education as not merely an academic training of mind towards a particular intellectual skill, but rather in its widest sense as the development of all facets that go to make up a human personality. Education as an all-round formation-physical, moral, aesthetic and intellectual-of an individual to make him or her a fit member of society. It is sad to see how today, this multidimensional, dynamic vision of education has been reduced to a small package of technical or professional skills. The present trend tends to range scientific education as the only powerful tool to create a better world.

This type of education moulds the minds of students towards marks-oriented study and diploma-oriented learning. Never will it produce an all-round formation. This tendency has been leading us to what I would call 'diplomaism' and 'professionalism'. If all our students were assured of being granted automatically technical degrees I am sure all the colleges of general education would be deserted.

A genuine and deeper reflection on the state of education as it obtains today would naturally turn us to inquire into the philosophy and history of education. For the present is based on the past and the future will be shaped by the past and the present. Socrates outlined a system of education based on the gradual ascent of the mind, by way of mathematical and scientific studies. Plato, however, aimed at a revival of an innate knowledge of unchanging reality attained through wisdom. According to Plato, "education has also a moral aspect, which is inseparably united to its intellectual progress, since the awakening of the soul to truth is accompanied and motivated by a growing love of truth."

Aristotle, however, denied Plato's theory of innate knowledge and rested his theory on sense experience. he realised that "the soul is the form of the body and can know only through the body".

Later with Rene Descartes entering the scene, scientific education appeared as a powerful competitor alongside humanism, i.e. diversity of arts and sciences. Jean Jacques brought a strikingly new approach to education, laying great emphasis on

Christite '90 -

the nature of the person to be educated. He gave importance to the moral qualities of man, especially goodness of heart. Kant too stressed the moral character of education, while accepting the "remarkable' synthesis of mathematicism and empiricism" forged by Issac Newton.

It was John Dewey, who was able to visualise education as a process of social reconstruction. For him, the modern scientific method is the key to control over nature and society. Accordingly his idea is considered a synthesis of many important dimensions of education in modern thought, since it stresses the value of science, democratic society and practical control over nature.

Dr. Radhakrishnan, who is one amongst the most notable of modern philosophical luminaries, in his writings highlighted the need for a value-based education. A great educationalist, as he was, he stated "knowing, doing and speaking or writing all go together; or, are intimately, intrinsically, indissolubly connected. Thus theory must end, and fructify in practice, knowledge in action, philosophy in ethics—in short, the root in the fruit."

Vivekananda very much wished to spread value-based education to the masses, he laid the stress on technical education though. It was he who impressed deeply the western mind as to combine the spiritual realm of life with intense activity.

While the history of education depicts a spectrum of various thoughts and approaches, we can not deny the fact that too often value {moral} education has been neglected and brushed aside from the sphere of education. All the same, it was the rise of modern science that occasioned a renewal of interest in the notion of absolute value and in theories of value.

This gives birth to a question in our mind: What is value-based education? Disputes repeatedly arise concerning the definition of value. Though there are two schools of thought, viz., the subjective and objective, in simple terms I would define value as a set of beliefs that is born out of human experience, conviction and acceptance. Values are inherent in the structure of reality. They are their own justification, they speak of a person. In that sense they are the core of an individual. Values give meaning to life. Our life is shaped by the values we have inherited, cultivated and formed.

Philosophers have classified values into either intrinsic and inherent or contributory and instrumental. Instrinsic values are values that are ingrained in the heart of each individual and are integral to his being. All forms of moral virtues, fellowhip, sympathy,...etc are some of the intrinsic values. Instrumental values are secondary values. They cannot be on a par with intrinsic values. In so far as they are helpful to man we rate them as contributory and instrumental value.

Invariably we return to the basic question: why call for a value-based education? One

-Christite '90 -

can tackle this question in various ways. Moral values are so basic and urgent in the life of man. Moreover, beliefs and values make up the core of an individual. They are also the commonest phenomena in the struggle of mankind, and still mark his persistent effort to be a perfect man. Today we are aware of the fact that "the privatisation of religion and the secularisation of politics, combined with the pursuit of power and profit, helped by technological and economic domination, lead to immorality in public life, injustice and oppression of the weak both within and outside the boundaries of the state."

Yet another anomaly is the consumerism of modern society. It is a cancer that mutilates humanism of society. Since we have taken a consumeristic approach to life, we feed the hunger for the possessing things for money and power and while satisfying that hunger we tranquillise the moral consciousness (humanitarian aspect of life) to make it dormannt. This leaves us in the lurch, in the struggle between "to have" or "to be". In other words, it is a struggle between acquisition of wealth and power on the one hand and humaneness on the other. Most often it is the former that enslaves a man rather than the latter.

In a situation like this only value-based education-moral foundation-can keep aflame the consciousness of our mind. It has to find place all through our life. And it is the primary task of the family and of society to impart it.

E. JEROME, M.Sc., M.Phil.
[Courtesy
Indian Express, 27th March '89
Vijayawada.]

Music washes away from the soul the dust of everyday life.

If your efforts are greeted with indifference do not lose heart: the sun puts on a wonderful show at daybreak, yet most of the people in the audiance go on sleeping.

-Christite '90

Oasis at last

Far and wide did I wander in vain My feverish eyes winked at mating seasons Life was but a synonym if wane Fiasco was I for perverse reasons

In my brow of woe left me Muses reckless
Blank sheets at me casted snarling gaits
Begrudged thoughts left my mind's eye feckless
Shabby genteel apparel proclaimed my straits.

Struck me webs of desire unmastered down Ardently did I long to be palmy and fettle Colleagues in contempt at me did frown Stumbled my shiftless heart on human mettle!

But Thou enveloped me in a rapturous hollow And unto Thee my fluid self did freely flow!

A.J. Baby, II B.A. (P.S.Eng)

A sentimental girl married a less sentimental man. One evening she asked him with a sigh, "would you be very sad if 1 died?" "Why of course", was the rather cool reply. "And would you go the cemetry often?" she asked. "Definately", he said, "The cemetry is on the way to the golf course".

A man walked into a credit office to pay the final instalment on a baby cot. "Thank you", the manager said. "And how is the baby today?". "Oh", the man replied, "I'm fine".

SIGN at a craft display near Perth, Australia: "Give dad a boomerang for his birthday-Many happy returns".

S.Hari, I PUC A

STAYING ALIVE

Sleepslif

Rhythms of Life

Have you ever thought seriously about what makes you tick, or listened to the rhythmical beat that originates from deep within your chest? How does it work? How can something continue day and night, week after week, year after year, propelling life giving fluids to other tissues in the body and returning waste products for disposal elsewhere? Such a remarkable piece of engineering surely deserves a little more consideration. After all, everyone has a heart.

The heart is a hollow muscular organ about the size of a closed fist. It lies within the chest, between the lungs and on the main muscle of respiration, the diaphragm. It is formed chiefly of muscle, but has an inner lining, and an outer covering, providing protection and reducing friction as the heart moves during each beat. Special, enlarged blood vessels allow a plentiful supply of oxygen to reach the continually working muscle.

The cavity of the heart is divided completely by a middle partition and each side is further divided into a thin walled ventricle below. There are connecting apertures between left atrium and ventricle and right atrium and ventricle.

Within the heart the direction of flow of the blood is maintained by a series of valves. It is the regular closing of these valves within the heart which gives rise to the lub-dup, lub-dup sound.

The heart is a remarkable organ for its size, weighing only 300 grams. It beats seventy times each minute for seventy odd years and each time it beats it pumps out 70 millilitres of blood from each ventricle. The only rest it takes is for half a second after each beat. In the course of an average life time it will beat 2,5000,000,000 times and 170 million litres of blood will have been propelled from each ventricle.

Each time the heart beats it transfers energy to the ejected blood. This blood is at pressure of 120 millimetres of mercury. In exercise this small pump can increase its output each minute by six times, upto 30 litres per ventricle, and deliver this blood at the same or even higher ejection pressure. If the blood were not circulating this would be equivalent to a bathful of blood (i.e. 26 gallons) every two minutes.

With each contraction of the ventricles 70 millilitres of blood is ejected into the aorta, and thus the arterial system. Then as the heart refills, there is not output. Thus blood flow is pulsating in nature. That is why if a finger is placed across any of the large arteries, such as the carotid artery in the neck, on the radial artery at the wrist, a pulse can be felt which will indicate the speed of the bleeding heart. Every individual's pulse rate varies,

depending on their general health and fitness as well as many other medical factors. For example, an active 25 year old could quite safely increase his pulse to 180 during an exercise session, whereas a 55 year old businessman may only safely approach a rate of 140 beats per minute.

Many fitness centres now work on a pulse monitoring system only allowing exercising within certain safe boundaries. By assessing the individual, a specially designed exercise scheme can be given. Thus each client can be sure that he is safely improving his level of fitness without putting any harmful stress on one of the most important organs of the body.

You may be quite surprised what a little effort and consideration for your own body can repay you within the long term, a little work to improve your cardiac system can help your heart stay as healthy as possible. Surely that is what we all hope for.

After all the hardwork that your heart does for you, don't you think that it deserves just a little thought?

Anitha Bhaskaran, II B.Sc., CBZ

Sixteen is absolutely the worst age because what you want and what you cannot have are exactly the same thing.

This pill is half asprin and half glue. It is for people who have splitting headaches.

Some students were boasting of their participation:
One student said, "I never buy any foreign goods".
Another student said, "I never see any foreign movies".
The third one said, "I have never passed English in my life".

35

WHEN.

YOU KNOW YOU ARE OLD WHEN ...

Thanks to the pharmaceutical and cosmetic industries, most people feel fairly fit and presentable, despite getting on in age. Consequently, a time has come to present a check-list to find out if you are getting old:

You Are Old When.....

- Your friends start finding you bald and old and your wife starts looking like your mother-in-law.
- * When you drop a coin, you ponder whether it is worthwhile bending down and picking it up.
- * Suitcases become heavier and staircases become steeper every year.
- You are sure the world is going to dogs but the world does not seem to be bothered about it.
- * The superior wisdom you have gathered over years of experience seems to have diminishing demand.
- You start beginning most sentences with: 'In our days......'
- * The juniors seem to know more about all the latest gadgets
- * Girls in their twenties start calling you "Uncle" (when they start calling you "Grandpa" it is time to call it a day).

Abhay Nandan Prasad, II BSc (CBZ) (Courtesy: Wisdom)

THE DOOMSDAY

It's darkening!

The balck clouds are spreading faster and faster.

The sun is gone; no moon, no stars But an entranced moonlit night.

A gloom covers the earth.

The birds are screaming in alarm.

The animals are running panic-stricken

As if to hide or to run away.

Suddenly, a roar is heard, the roar of the sea,
The sound of the waves echoed somewhere,
A dull throbbing with all its might
The panic is frozen all over.

Then descends a divine light,
Piercing through the clouds,
As the dark clouds fall on the earth
With it's scorching heat,
Revealing naked souls, bodies shed behind.

Surprisingly like devils they stand grinning With the fear of being doomed,
As some angels fly over the clouds

A voice,
Deep yet gentle - "You soul, you... you ...
What did you do until this time?
You didn't feed me when I was hungry ...
you didn't..."

- Anonymous

VILLAGE LIFE, A BEAUTIFUL EXPERIENCE

(NSS CAMP)

This year we had our Annual NSS Special camp from 26th December 1989 to 4th January 1990 at Choodasandra village coming under Anekal Taluk. Some of our activities were levelling up roads, filling up ditches, film shows, general awarness of afforestation, tree planting, cleaning up drainages, survey work about the social and economic condition of villagers, etc., In the evenings we had Kabaddi matches, group discussions on various subjects, debating and cultural programmes. We also went trekking to Chiktirupathi covering a distance of 65 Kms.

During these ten days we all gained a lot of rich experience in various aspects of life. The basic objective of our camp was to give us just a first hand experience of village life. Some of the problems faced by them are: inadequate supply of water, electricity and unemployment. They have no bus facilities, schools and shops to meet their daily requirements. Besides this they have no social, political and economic awareness. The trekking experience showed us the condition of about seven to eight other villages. Here again we found that the condition in all the villages were almost same. One thing which inspired us was the frendliness of the villagers. They showed great interest in us and expected quite a lot from us as if we could provide them their necessary basic needs. The schools in villages had no proper teaching aids. In the village where we stayed, we learnt that one teacher is handling the complete primary sections. Another interesting fact is that the parents send their children to school even though the distance was very far. The people of Choodasandra mostly belong to backward community.

Apart from knowing about village life we had our own experiences inside the camp. Some of us who were not used to any work in our houses had to do some work voluntarily like bringing water to use in the kitchen and our usual manual labour. We were not forced in any way, but did it voluntarily even though we found it difficult. The manual labour gave us the knowledge to use different impliments like spade, crow-bar, pick-axe and others. Some of us could build up our stamina by working harder. A few of us discovered the hidden potentials which were in us.

Coming to the moral education of the camp, we all learned to live a life of tolerance. The trekking experience though it was tough for some of us made us very strong to face the problems in life courageously. It also proved to us that at the midst of any big or small problems we should never turn back but go ahead to accomplish our target. The healthy discussion with the camp officer Mr. Syed Azeez tought us not to have a negative attitude towards any part of life. We also learned that one should have the moral courage to do what is right amidst a world going on a wrong path. Every individual should take a

calculated amount of healthy risks so that it would help humanity towards a very great extent at the present world where the human life has no value. In our NSS camp we all lived like brothers. Though we had some misunderstanding during the initial stages it all turned out well.

P. T. JOSEPH, I.BSc. (PME)

Ticket checker: (to passenger) "Why are you travelling ticketless, where are

you from?"

Passenger: "From jail Sir".

Ticket checker: "How long have you been in jail and for what reason"
Passenger: "Six months Sir, for being a ticketless travellor.

* * * * *

* Principal : (on college day; prize distribution ceremony). Keep it up my

student, I hope you will pass out with flying colours in future too.

May god bless you.

Student : Thank you Sir, but I hope in future too you'll have the question

papers printed at my grandfather's press.

* Teacher : Tell me students, who is bold enough to stand next to a tiger even

when the tiger is angry.

Student : Tigress Sir.

-Christite '90 -

42

LAUGHTER THE BEST MEDICINE

* A teenaged girl was asked her birthday by the jury members, at a beauty contest show.

"19th july" she replied

"Which year?", was the question againfrom the jury.

"Every year", was the reply from the girl.

Lawyer

: If I fight your case, do you have enough money to bear my fees?

Defaulter

: Sir, I have no money left, except one precious stone

Lawyer

: That will be good enough for me. Now tell me what are you

charged with?

Defaulter

: I have been blamed for stealing that precious stone.

A beggar stopped at a man on the road and said, "A couple of years ago you used to give me ten rupees at a time. Last year you reduced it to rupees five and this year you give me only one rupee at a time why?.

"Well", said the man, "A couple of years ago I was a bachelor, last year I got married

and this year we have got a child".

"What?" cried the beggar, "you are using money to my support your family".

Compiled by Parthasarathy A. S.III P.C.M.

ECO SYSTEM

(II prize winning essay in botony conducted at NMKRV college)

In this tinsel world all living organisms live and die making the earth their eternal bed. To me, to you and to every earthling it is this world very essential - aptly true. As long as we live in this beautiful earth we should be aware of the flora and fauna surrounding us. Some of us have constant touch with them (ecologist and environmentalist), some derive pleasure from them (nature lover & poets) and most of us ignore them. But there is an interrelationship between us and them, I mean flora and fauna around us and even with inorganic materials too. In one way this relationship can be considered as what we call as ecology relationship.

To define ecology, precisely, it is the study of interrelationships between organisms and their environment. The word ecology is derived from two Greek words 'Oikos' meaning house or 'a place to live in' and logus means 'study'. Together, it is the study of what we're living in. According to Eugene. P. Odum, a leading ecologist, ecology is, "the study of structure and functions of ecosystem". He used the word ecosystem. How is ecosystem preciselt defined as ?.

The ecosystem is the functional unit in ecology. The ecosystem is defined as any natural unit that includes the living organism and the complex environmental factors interacting to produce an exchange of materials. By examining how all organisms on the earth interact with one another, and with their inorganic environment we are able to estimate the amount of life our planet can support.

The part of the earth where ecosystem functions is called the biosphere. It is a thin layer extending five to six miles above the surface of the earth and to about the same depth into the ocean.

Before we can understand the interrelationship between the organism and environment it is necessary to classify the various components of the ecosystem. The ecosystem amy be said to be composed of two chief components: the abiotic and biotic. The abiotic components are those which exist without life, they're the non living matters of the ecosystem. They are, namely, soil, light, temperature, wind, water, rocks, minerals etc. The biotic components is the living components of the ecosystem. They may be grouped under three categories viz, producers, consumers and decomposers.

To understand the interrelationship between the abiotic and biotic components of the ecosystem let me begin with the producers. Producers are photosynthetic organisms (green plants) that are capable of making use of solar energy and inorganic substances like water and carbon-di-oxide to manufacture food. The word 'food' here refers to

inorganic compounds like sugar. Large trees in a forest, grass land, the rooted and the floating plants and the microscopic algae and diatoms in a pond, are all referred to as producers.

Consumers are the organisms that consume food. They're incapable of synthesizing their own food and hence depend on the producers directly or indirectly. Consumers are of several types. Primary consumers are those which feed on plants (producers) directly for deriving their energy. These are also called herbivous. Those which feed on the primary consumers are called the secondary consumers. These are the carnivorous of the animal world. Insects, rodents, ruminants, crustaceans and molluses and fishes, frogs, snakes, dogs, cats, foxes, lions, tigers, wolves etc are the examples of consumers.

It is also found in an ecosystem that there is a tertiary consumers that eat the carnivores, the secondary consumers, like a snake eating frog or a bird catching fish.

The decomposers are also called the micro consumers or saprophytes. Bacteria and fungi that live on dead organic matter are e.g. for decomposers. They secrete their digestive enzymes into the dead materials, outside their own body and breakdown or decompose the organic content found there. They absorb some of these simple food molecules without biting or ingesting or even digesting internally, other substances are released to the environment and become available to the producers.

Now all these are interdependent. Animal life could not exist without plants nor plants without animals, which supply them with carbon dioxide. Even the composition of the inorganic environment depends upon the cyclic activity of life. Photosynthesis of earths plants would remove all the carbon dioxide from the atmosphere within a year or so if it were not returned by fires and by the respiration of animals and other consumers of plants. Similarly nitrogen fixing organisms would exhaust all of the nitrogen fixers but also decomposers which can free the chemicals bound in protoplasm.

The role of energy in an ecosystem is not a mere interlude but an important one wihtout which life is impossible. All living organisms require energy for vital life activities. The ultimate source of energy for all natural ecosystem is the sun. The earth receives from the sun an average of two calories of radiant energy per minute for every square centimetre of the earth's surface. About half this energy never reaches the surface, however, but it is reflected from the clouds and dust of the atmosphere. Because of these reflection, earth from outer space, is a shining planet as bright as Venus. Of the solar energy that reaches the ground only a small fraction enters the food chain of living organisms. Others is dissipated in the evaporation of water. Most of it is absorbed into the ground and radiated back in the form of heat. These are known as energy flow in an ecosystem. Energy flows continuously in an ecosystem and matter is recycled again and again.

The widely discussed matter about ecosystem above shows us that how complicated is the ecosystem written. But the understanding and observation of the ecosystem is very simple and serene to our mind. Now it is our turn to keep the nature in balance, protecting from imbalance. Save, protect - the flora and fauna, thereby protecting the ecosystem as whole - should be our motto. Let us keep this motto in our mind and in every walk of life, thereby to lead a peaceful and satisfied life until every one's turn to sleep in the same ecosystem.

- Raheem. A, II CBZ

A LOVE LETTER FROM POLE TO POLE

Current No-1 Watt and Volt Building Coulomb Road Dipole - 750 009

My derest magnetism,

My eyes were focused on you in the "vernier park" yesterday and from that very moment my heart is set on "simple Harmanic motion".

At "tan A" in which you were resting in the region of two mutually perpendicular magnatic fields, you were looking so handsome that the south pole of my heart was attracted towards you. The reflection from your eye made a real image in the concave mirror of my heart.

Please meet me at "Wheatstone Bridge" along with your "P -N Diode" at Kilowatt hour. Also inform Faraday with thousands of ohms.

I am charged. Fully yours "Miss electricity".

Vinod Bhaskaran, III B.Sc. (PCM)

Christite '90 — 4

THE REAL UNREALITY

How harsh the smotheringly real unreality of it all....
Our serile obedience to glassy baubles and clarified mud..
The startlingly solemn performance of the ritual joke...
printing our images I to confound, as the old myth goes,
The old grey-beard who by the sanded hourglass sits
The acceptance of the authority of the voice-Sunday-school megaphonal croak— that
Urges you to conform - And
The closing of the ranks against the maverickgs

How pitiful our refusal to accept rejection - our rejection By this blind raceThe turning of the back on- the attempt to ignore,
Judgement irrevocable pronounced on us all.
How useless the truggle we wage,
Against deadening of sensibility, the
Rendering vestigial of the mind- its admission
To august company......
Vermiform appendix and coccygeal tail-stump
Then, as we slip and sink and are up, spluttering,

In the giant slush-flooded foot-prints, of those who're passed on,
The dawning that 'would've been better to conform.
But still to be creative we strive,
To graduate from crawl to soaring glide
Its achieve, Its Mastery. to attain
'Nascitut non fit' - the inner never-voiced refrain
To repudiate (Much-craved enthusiasms, however wanting
The nine are fled - their masters dead).

On and on it goes, the double pretence, Stiffs for stature and their concealment, Strutting about in borrowed plumes Jumbling frantically in Jhesauri On we plod, till, if harmless, Sweet oblivion can claim us - If not

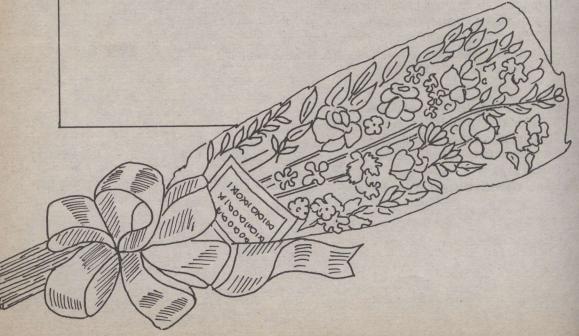
n da

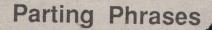
Swift coup-de grace, casual inplunge
Then lazy toss, of still twitching corpse.
(Borrowed teathers and all) into Limbo
where, final mockery, we shall await the moment,
of consecration and, perhaps, deification.

P. Arul Mani IB.A. (P.S.Eng)

THE MANAGEMENT STAFF AND STUDENTS CONGRATULATE THE NEWLY MARRIED COUPLE

- 1. MR. LOUIS GEORGE & MRS. LOUIS GEORGE
- 2. MR. A MUNAFF & MRS. MUNAFF
- 3. MRS. VAGHESWARI & MR. MALLIKARJUN
- 4. MR. VINOD KUMAR & MRS. VINOD KUMAR

Few lines, with sadness I wish to write,
Not knowing next line I write wrong or right
This fine college, its great friendly lecturers,
Jolly good friends, pleasing flora-garden atmo
Farewell! Farewell! Farewell to all!

Sad it is to part and yet for good, Good because that takes me another Let flower whithering summer com Or fog-filled winter, I 'll very much But when sound and colourful spri I guess, I'll be there, smiling with y

Present Day College Boy

He loves to stand near the gate; And goes to class always late.

He comes to College to get some pleasure; And to enjoy his time in a full measure.

He does not care for the rules of the College; Deficient in knowledge, yet so cool in his teenage.

Pass marks for him are enough to get; But on success he is ready to set.

Canteen chats and bunking classes in his case; Is like expressing a smile on his face.

College life is full of joy...
So it is said by a present day College boy.

Parthasarathy. A.S

Christite '90

10

GENTLE HUMOUR

Id's airlines are trained in handling all kinds of situations but is not one of them. Yet the hostesses on one flight recently what is believed to be the first divorce on an aeroplane. seeing his wife off at Sharjah airport when the couple ad not been patched up before the lady had to board ift under a cloud. The husband, however was not and promptly divorced his wife. As an unusal in question was informed of the situation via by the usual send off message from the cabin us' was not appreciated in this instance.

ort to go to hell. Get yourself a passport on not have a passport and a valid visa you sounds, doesn't it? But to visit a town called you need a passport and a visa as these towns

Anitha Bhaskaran II BSc CBZ

A young female cashier asked for a few days rest because she said she'd lost her good looks.

"Nonsense", replied her supervisor.

Yes its time, she insisted, "my male customers have started to count the change I give them".

After reading an article in the evening paper about women living longer than men, my father commented, "I wonder why men go first?". Mother had an explaination: "Someone has to stay behind to pick up the clothes".

-Christite '90 -

THE WARRIORS WITHIN

"Nature abounds with little round things", observed the biologist Lewis Thomas. There are many micro-organisms such as bacteria, viruses, protozoans and fungi which stalk us in countless forms, swarming in legions over our skin and membranes, seeking and gaining entry to our body. Their tactics can vanguish the much larger and healthier cells they fall upon. Beseiged by a vast array of invisible enemies, the human body enlists a complex corps of internal body guards to engage battle with the invaders.

Scientifically, the basis of one defence mechanism is termed IMMUNOLOGY and, the ability to resist different infections and toxic agents is IMMUNITY.

The defence mechanism of our body can be classified into two:

Passive mechanism: It takes place outside the body, where the entry of the micro organism into the system is prevented. This is brought about by the impermeable cells of our skin, the ciliary mucons epithelieum of our respiratory tract, acid secretions of the digestive system, wax produced by the ears, tears of our eyes, etc.

Active Mechanism: It takes place inside the body. Here, the system destroys any foreign material that has escaped the outer surface defences and entered into the body.

Phagocytosis or "cell eating" is an important process of this mechanism. A Russian scientist, Elie Metchniboff 1882 was the first to discover this process. Phagocytosis includes several stages such as trapping, ingesting and finally destroying any foreign body.

CHEMOTAXIS

ADHERENCE

INGESTION

DIGESTION

The phagocytic cells belong to 2 complimentary systems.

The first system constitutes the first line of defense. It consists of rapidly acting cells that are extremely efficient at phagocytosis, but incapable of repeated efforts.

The second system consists of slower acting phagocytic cells, capable of repeated phagocytosis; which can also process antigens to initiate immune response. This constitutes the second line of defence.

The first system is further made up of different phagocytic cells, namely:

- a) Neutrophils whose major function is to destroy foreign bodies.
- b) Eosinophils whose function is to destroy foreign bodies and also regulate the inflammatory process.
- c) Basophils which generate acute inflammation.

The second system consists of

- a) Dendrite Cells which are scattered through most tissues of the body except the brain they have fielamentous processers which bind antibody, which in turn traps an antigen. They function mainly as antigen "trapping webs"
- b) Fibronection They are adhesive glycoproteins (carbohydrate protein complexes) found in the plasma. They function as "universal opsonin" which adhere to the receptor cells of macrophager and trap particles.
- c) Macrophages Their major function is to sustain phagocytosis, process antigens and repair the worn tissues.

The addition of these, the protective component of many immune responses which reside in the serum is called as an antibody. Antibodies are basically proteins related to any infective virus, bacterium or toxic agent and are specific in their chemical nature. Antibodies are produced in the spleen, lymph nodes and in the bone marrow and are found in many body fluids such as tears saliva, etc. They lock on to the antigens by several processes such as agglutination, lysis (or break up) precipitation, etc, finally destroying them. Antigens are specific proteins which nullify the antibodies.

There are also certain specialized cells called Lymphocytes which help in maturing immune responses and act as antigen receptors.

Sometimes, an over-production of antibodies to otherwise harmless substances cause tissues to spill chemical like histamine, leading to a state called allergy, accompanied by itching, development of rashes, sneezing, breathing difficulty etc.

So these are the most important cells whose functions constitute our defence system. There is much more about it for us to learn as the field of immunology is very vast. Sometimes however, these fighter cells are tactically suppressed by the invaders and as a result we develop cold, influenza, or even worse infections. This may be due to the various defects in on immune system.

In conclusion, I would like to add that though the micro organisms around us are multiplying day after day, causing new diseases, modern science and scientists are also learning to expand the arena of these defenders, helping them to win over the invaders with advanced methods and effective drugs so as to keep us healthy and fit: "fighting" fit. After all each one of us is a warrior deep inside.

T.R. RAMAN II B.Sc/CBZ

(condensed form prize winning essay - Inter collegiate essay competition.)

ALERT!! FOUR MEN SQUAD IN TOWN

Festivals have always been a fun and frolic time for the common mass, but the different view of these festivals especially cultural festivals have been the time to exhibit talent's of those who posses it. This very essence is filled in the objective of forming a cultural team in most of the colleges in town today. Christ college cultural team is formed only after passing through tough competitions, "Quality" being its main criteria for the solution of the cultural team. The whole cultural team of christ is equally talented enough to win a trophy for the college.

This year early January there was an inter-collegiate cultural festival "BRASS TACKS" jointly hosted by St. Joseph's and Mount Carmel College. BRASS TACKS was an eye catching one for Christites. Christ was one among the many Colleges that took part in all events of the show. Every Christites puts forth his maximum efforts in bagging the overall rolling trophy, and at last they did it.

Even though the effort was a team work, the credit of winning the rolling trophy goes to B. SAJITH KUMAR (III BSc) who won 1st places in painting, claymodelling and sketching. Next was DINESH KUMAR R.S. (III BSc) adding more points on the score board, winning two 2nd places in painting and claymodelling, NAHID.J (II B.Sc) was placed IInd in sketching, and finally joining the two was CHANDRAN NAIR (III B.Sc) who bagged Ist place in JAM. This four men squad was solely responsible for carrying away the trophy.

Our cultural team has also won various other competitions and trophies. Let's congratulate all those "talented christites" who are keeping up the flag of christ flying high in the world of cultural festivals.

GIRIDHAR N. (IIBSc)

If, you are ill, go to the doctor- after all he has got to live.

If he prescribes some medicine go to the chemist- after all he has got to live. But when you go home throw the medicine away- after all you have got to live too.

A.

Enthusiasm without knowledge is not good; impatience will get you in trouble" - Prov.

TEACHING STAFF

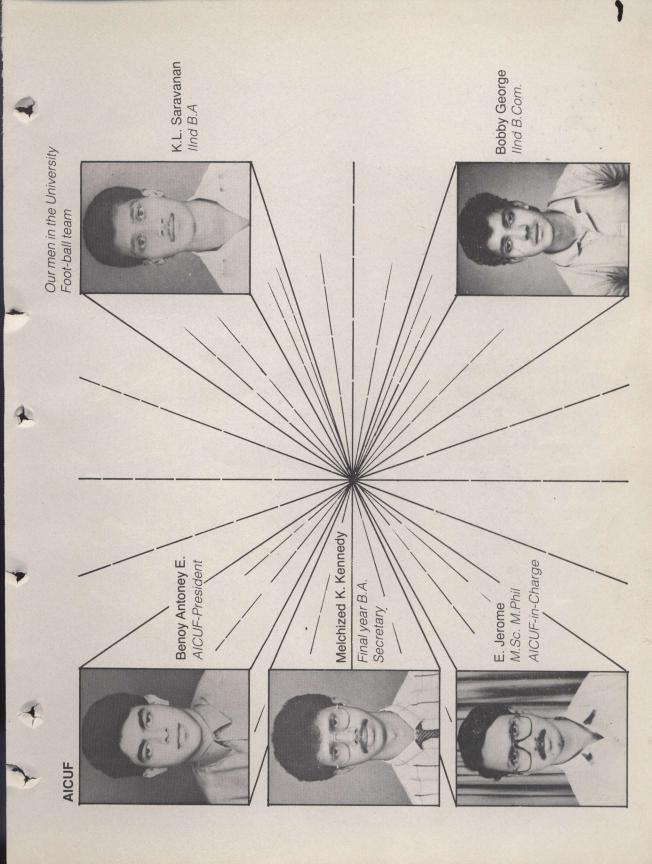
B. Sc.-CBZ

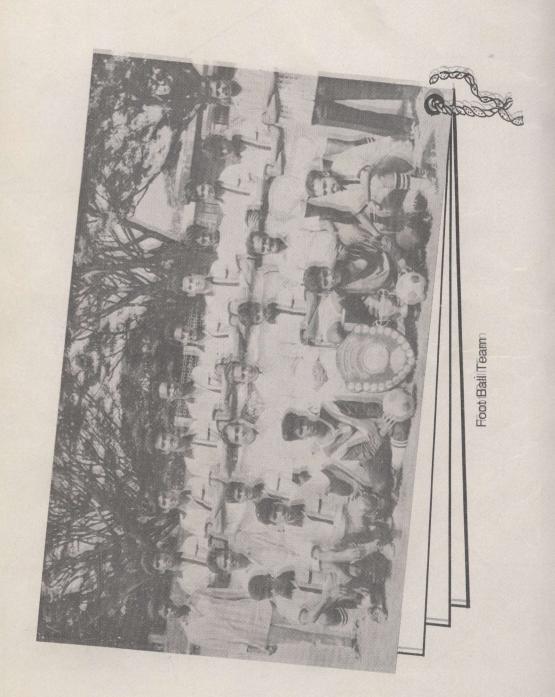

B. Sc.-P C M

Cricket Team

Anso

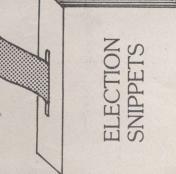

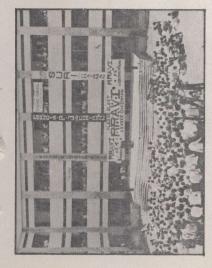

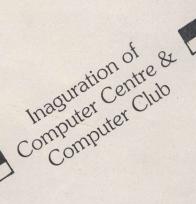

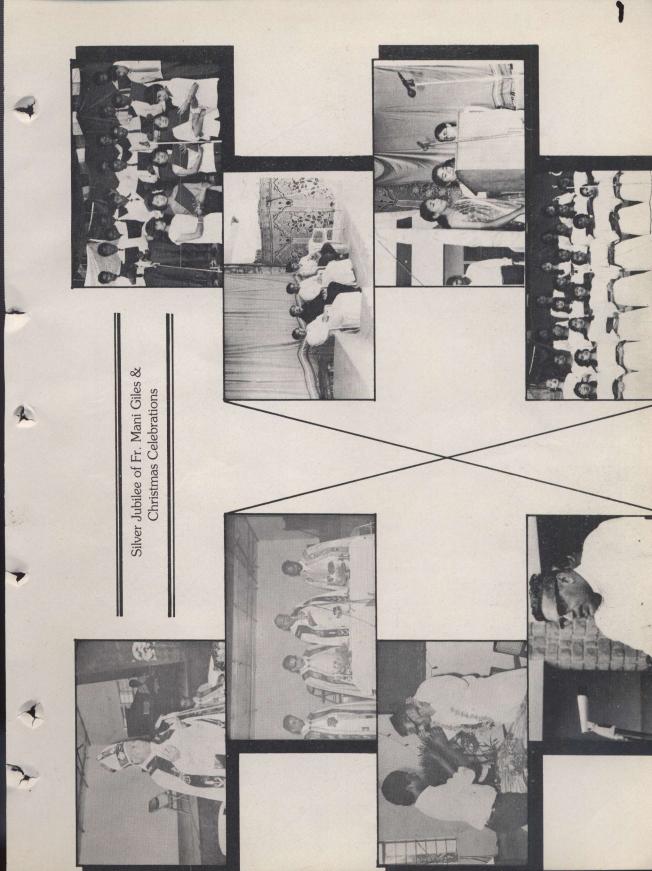

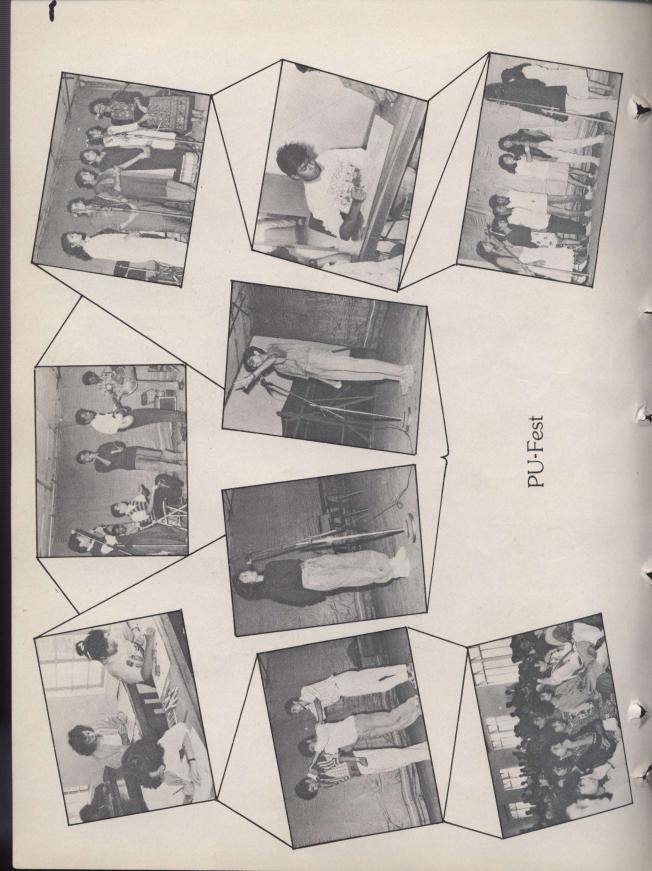
BLOSSOMS OF SPRING

B. Anand Raj-II B. Sc. Attended N.S.S. National Integration Camp at Bangalore. J. Chandra Shekar - II B.A. Paween Kumar - II B.A. N.S.S. M. Manjunath III B.Com., Best N.S.S. Volunteer Suhail Ahmed II B.Sc., Best Group Leader festival at Kundapur D.K.) (Attended national youth V. Shivaram III B.A.

NSS. Special Camp at Choodasandra 1989-90

Camp at Kanakapura

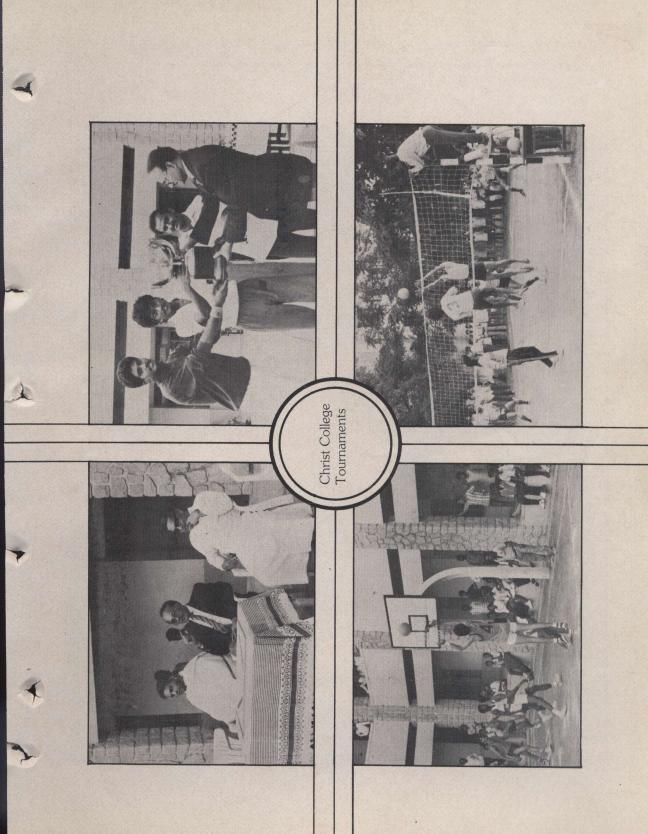

Sgt. Deepak K.S.

Secured Eng. Seat

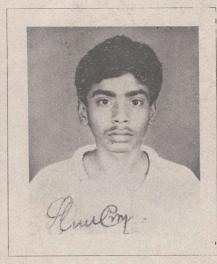

OBITUARY .

Manoj K.A. I year P.U. (B) PCMB expired on 26.3.1989 on account of brain fever.

Sri. Prasad M.M, I BSc, CBZ. expired on 24.7.89 at Sanjay Gandhi Hospital followed by an accident at the Dairy circle.

MAY THEIR SOUL REST IN PEACE

Shiva Shanker - 9 SECTION 5 "One drop of ink makes thousands, perhaps million, think" - Byson.

KANNADA SANGHA

Sir. Raghavendra Bhatt Receiving Price from Chief Guest Dr. Ramachandra Sharma

Prof. H.R.R. Rao Welcoming the gathering. Rev. FR. Principal presides over the, function on 31-1-90

Gathering at Ravindra Kalakshetra

G.K. Govinda S/O KH. GARAG

BANDI VONI

SAVADATHI

BELAGAM DIST

ಪರಿವಿಡಿ

ಜಗತ್ತಿನ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದ ಆಶೋತ್ತರಗಳ ಸಂಕೇತ / 1 / ವಿನೋರ್ಡ್ ಮಾರ್ ಕೊಡಲಿಯೇಟು / 3 / ರಾಘವೇಂದ್ರ ಭಟ್ಟ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಒಂದು ಕಥೆಯ ಅಧ್ಯಯನ / 5 / ಮಾಧವಿ ಕೆ. ಆರ್. ನಿಸರ್ಗದ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ / 8 / ಅವೀನ್ ಪಿ. ನಿರ್ಭೀತ ಲೇಖಕ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೀಮನಿ / 9 / ಮಹಾದೇವ ಚಂದ್ರ ಹಂಬಲ / 11 / ಸುಧಾ ಜಿ. ಲಾಲ್ ಬಾಗ್ ಗಾಜಿನ ಮನೆ / 12 / ಸೈಯದ್ ನಸಾರುಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಗುರಿ / 12 / ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ಡಿ. ಕೆ. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲಾಗದ ಘಟನೆ / 13 / ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಡಾ॥ ಸಿ. ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿ / 17 / ಎ. ಭಾಸ್ಕರಶರ್ಮ ನಾನು ಕಂಡ ಮರೆಯಲಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿ / 19 / ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ನಮಿಸುವೆನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ / 23 / ಚಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಜಗತ್ತಿನ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದ ಆಶೋತ್ತರಗಳ ಸಂಕೇತ

ವಿನೋದ್ ಕುನೂರ್ ಅಂತಿಮ ಪದವಿ

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೇನಾನಿ ನೆಲ್ಸನ್ ರೂಲಿಹ್ ಅಹ್ಲಾ ಮಂಡೇಲಾ ಅವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ದ್ದಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜೈಲಿನ ಸರಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೆರೆವಾಸ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಂಡೇಲಾ 11 ಫೆಬ್ರವರಿ 1990ರಂದು ಕೇಪ್ ಟೆನ್ ಸಮೀಪದ ಪಾಲರ್ ಜೈಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದರು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಅದರಲ್ಲೂ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಜನತೆ ಇದರಿಂದ ಮುದಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಬಿಳಿಯ ಜನರ ವರ್ಣಭೇದ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ, ದಂಗೆ ಎದ್ದು ಜೈಲು ಸೇರಿದ್ದರು.

ವರ್ಣದ್ವೇಷದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಫ್ರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ, ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಮಂಡೇಲಾ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸದ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಇದೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ತೆಂಬು ರಾಜಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನೆಲ್ಡನ್ ಮಂಡೇಲಾ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ. ಅವರು ರಾಜ ರಾಗಿ ಮೆರೆಯಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಹಿಡಿದ ವಿಭಿನ್ನ ಹಾದಿ ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿತು. ತನ್ನ ಜೀವನದ ಅಮೂಲ್ಯ 27 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮಂಡೇಲಾ ತನ್ನ ಜನಾಂಗದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದರೂ,

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಸಮಸ್ತ ಕಪ್ಪ ಜನಾಂಗದ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಜಗತ್ತಿನ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರ ಹೃದಯದ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದರು.

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಬಿಳಿಯರ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆ ಯಲು ಸಂಚು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆಂಬ ಆಪಾದನೆ ಮೇಲೆ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ಎದುರು ಹಾಜ ರಾದ ಮಂಡೇಲಾ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ವಿಚಾರಣೆ ಎದುರಿಸಿದರು. ಈ ವಿಚಾರಣೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಗಮನ ಸೆಳೆದು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಕಪ್ಪು ಜನರ ಬವಣೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂತು.

ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ ಅವರು ಜೈಲು ಸೇರಿದರೂ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವ ಪ್ರಭಾವ ಜೈಲಿನ ಕಂಬಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಕಪ್ಪು ಜನರ ಮನೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗಳಿಂದ ಮಂಡೇಲಾ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿತ್ತು.

ತಾವು ಹುಟ್ಟಿನ ನಂತರ ಮಂಡೇಲಾ ಅವರನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡದ, ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಯುವಕರು ಅವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣತ್ಶಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬೋಥಾ ಅವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಈಗಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡೇಕ್ಲರ್ಕ್ವರೆಗೆ ಆನೇಕ ಸರಕಾರಿ ನಾಯಕರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿರುವ ಮಂಡೇಲಾ, ಯಾವುದೇ ರಾಜೀ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. "ಸ್ವತಂತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಬಲ್ಲ. ಬಂಧಿತನಿಗೈಆ ಹಕ್ಕು ಎಲ್ಲಿದೆ ?" ಎಂದು ಜೈಲಿನಿಂದಲೇ ಗುಡುಗಿದ್ದರು. "ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಪಸುಖ್ಯಾತ ಬಿಳಿಯರು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯಂತೆಯೇ ಮಾನವತೆಯ ದಮನ ಹಾಗೂ ಆವಮಾನದಿಂದ ಜನತೆ ಮುಕ್ತವಾಗ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮಂಡೇಲ ಆದರ್ಶ. ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ ಬಿಡುಗಡೆ ದೈರ್ಯದ ಹಾಗೂ ದಿಟ್ಟಕ್ಕಮ. ಜನಪ್ರಿಯ ನಾಯಕ ಮಂಡೇಲಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಂಯೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದು ಐತಿಹ್ಯವಾದವರು. ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿರುವ ಮಂಡೇಲಾ ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ. ಅದಕ್ಕೂ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೋರಾಟಗಾರ. ಎಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವಯಸ್ಸಿನ ಮಂಡೇಲಾ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದ್ದರೂ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಬದ ಲಾಗಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಎಎನ್ ಸಿಯೋ ಕಪ್ಪ ಜನರ ಮುಖ್ಯ ಸಂಘಟನೆ. ಅಂತೆಯೇ ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ ಕೂಡ ಬಹುಪಾಲು ಕಪ್ಪು ವರ್ಣೀಯರ ವಿಶ್ವಾಸದ ನಾಯಕ. ನಮೀಬಿಯಾಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಗಲಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡರೆ ಮಾನವತೆಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಜಯ ಲಭಿಸಿದಂತೆ.

ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ ಅವರ ಬಿಡುಗಡೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆ ಹರಿಯುವುದೆ? ಇದು ಇಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆಫ್ರಿಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಹಕಾರಿ. 1989ರ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಯುರೋಪು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ಅಲೆಯಿಂದಾಗಿ ಭಾರಿ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿತು. ಬಹುಶಃ 1990ರಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ ಬಿಡುಗಡೆಯಿಂದಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾ ಭಾರಿ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡ ಬಹುದು. ನಾಗರೀಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಕಳಂಕ ತೊಡೆದು ಹೋಗಬಹುದು.

ಕಾಣದಿರೆ ಕಾಂಬೊಂದು ಹಂಬಲು, ಕಂಡರಗಲಿಕೆಯಂಜಿಕೆ ; ಕಾಣದಿರೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನನು, ಕಂಡರೂ ಸುಖವಿಲ್ಲವು !

ಕೊಡಲಿಯೇಟು

(ಬಹುಮಾನಿತ ಕವನ)

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಭಟ್ಟ ಕೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.

ಇದು ನೋಡು ತಮ್ಮ ಕೊಡಲಿ ಅದೋ ಮರ ಹಾಕು ಒಂದೇಟು ಅದಕೆ ಆದರೆ ಮರೆಯ ಬೇಡ ಏಟು ಬಿದ್ದದ್ದು ನಿನಗೆ

ಅಲ್ಲೊಂದು ಚಿನ್ನದ ಮರ ಇದೋ ಗರಗಸ ಕತ್ತರಿಸು ರೆಂಬೆಕೊಂಬೆ ಬೀಳಿಸದರ ಬುಡ ಆದರೆ ಬಿದ್ದದ್ದು ನಿನ್ನ ಬುಡ ಮರೆಯ ಬೇಡ

ಅಗೋ ಅದು ಬೆಟ್ಟ ಇದು ನದಿ ತಂದು ಸುರಿ ಇದಕೆ ನಿನ್ನ ಉನ್ನತಿಯ ಚೆಲ್ಲು ಮೇಲೆ ಬೆಟ್ಟ ಕಡಿದ ಮಣ್ಣ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಚ್ಚುವದು ನಿನ್ನ ಗೋರಿಂದು ಒಂದು ದಿನ

ಕಟ್ಟು ನದಿಗೊಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟು ಮುಗ್ಧರನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊಡೆದು ಅಟ್ಟು ಆರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ, ತುಂಬಿಸು ಅದರ ಜಲಾಶಯ ಆಗ ತುಂಬುವುದು ನಿನ್ನ ಪಾಪದ ಕೊಡ. ಇದು ಪರಮಾಣು ತುಂಬಿರುವದಿದರಲ್ಲಿ ಅಸೀಮ ಬಲ ಒಡೆದು ಅದರ ಒಡಲ ಹೊರದಬ್ಬು ಬೆಂಕಿ, ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ದಿನ ಅದು ಹೊರದಬ್ಬು ವುದು ನಿನ್ನನ್ನು.

ಇಗೋ ಇಲ್ಲೊಂದು ನವಿಲು ಅಲ್ಲೊಂದು ಆನೆ ಹ್ಞಾ! ಹೌದು ಅದೇ ಹುಲಿ ಗುಂಡಿಕ್ಕು ಅವಕೆ ಬೀಳುವುದು ನಿನಗೆ ಹೀಗಾಗಬೇಕೇ ನೀನು ?

ಇಲ್ಲಾ s ಹಾಕು ಕೊಡಲಿ ಏಟು ನಿನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚು ನಿನ್ನ ದುರಾಸೆ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಲಿ ದ್ವೇಷದ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಪ್ರೇಮದಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ; ಗುಂಡಿಡು ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಕರುಣೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುವದು ನಿನಗೆ ಚಿನ್ನದ ಹರಿಣೆ.

25/15 Lot

ಮಾಡಿ ಮಿವೆ ಕ

ನ್ನುಯವರ ಒಂದು ಕಥೆಯ ಅಧ್ಯಯನ

'ಬಹುಮಾನಿತ ಪ್ರಬಂಧ'

ಕು॥ ಕೆ. ಆರ್. ಮಾಧವಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಕಡೂರು

'ಮಾಸ್ತಿ ಕನ್ನಡದ ಆಸ್ತಿ' ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಬಲು ವಿಸ್ತಾರ. ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕವಿತೆ, ನಾಟಕ, ವಿಮರ್ಶೆ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು 'ಜೀವನ' ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಂಪಾದಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಮಗೆ ಅವರು "ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಮಾಸ್ತಿ" ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಾರರ ಅಂತರಂಗಧರ್ಮ ಕವಿಮನೋಧರ್ಮ ಕತೆಗಾರ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಿಗೆ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಆಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಕತೆಗಳಲ್ಲೂ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಳೆಯುವುದು, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವುದು ಉಪ್ಪಿನಗೊಂಬೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ಹಾಗೆ. ಅಂದರೆ ಓದುಗನೂ ಕಥೆಯ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಕಥೆಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೇ ತಾನೇ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯಾದಾಗ ವಿಮರ್ಶಕನಾಗಲಾರ. ಹೇಳುವಂತೆ ನನ್ನ ಈ ಕಥೆ ಓದುವುದರಿಂದ ಓದುಗನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸಂತೋಷವಾದರೆ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿ. ಮಹಾಭಾರತವು ಹೇಗೆ ಸರಳವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅದರ ತಿರುಳು ಸರಳವೇ ? ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕಥೆಗಳು ಇದೇ ರೀತಿಯವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಆರೋಚಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪಂಚ ತಂತ್ರದ ಕಥೆಗಳು ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ ? ಮಾಸ್ತಿ ಯವರ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು ಭಾವಗೀತೆಯಿದ್ದಂತೆ, ಅಥವಾ ಚೂಯಿಂಗಮ್ ಇದ್ದಂತೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ

ಶಕ್ತಿ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿ ನಲ್ಲೇ ಅನುಭವ ಗಳನ್ನು ಕಥೆಯನ್ನಾಗಿಸಿದಾಗ ಕಥೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಫಲವಾಗುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಆದರೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರಲ್ಲಿ ಇದು ಇಲ್ಲ.

ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಸಂಪರ್ಕ ಒದಗಿದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಬಂದಿತು ಎಂಬುದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಹೆಜ್ಜಿ ಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಸಂಸ್ಥ್ರತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಋಷಿಗಳ ಕತೆಗಳು. ಉದಾ : ವಸಿಷ್ಟ, ಜಾಬಾಲಿ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಲೋಪಾ ಮುದ್ರೆ ಮುಂತಾದವರು. ಪ್ರಾಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ದನ ಜಾತಕಕಥೆಗಳು, ಬೃಹತ್ಕಥಾ ಮಂಜರಿ, ಪಂಚ ತಂತ್ರ ಇವು ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲ. ಇವು ಆರಬ್ ಮುಖಾಂತರ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗೆ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ತಲುಪಿವೆ. (ಉದಾ : ಪಂಚತಂತ್ರ, ಖಲೀಲ್ ವಾ ದಮನ) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂಟನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ ಕೃತಿಯಾದ ವಡ್ಡಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆ ಉಪಕಥೆಗಳು, ಜೈನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಭವಾವಳಿಗಳು' ಇವು ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಇಂದಿನ ರೂಪ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಮರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಉಂಟಾದುದೆಂದು ಮರೆಯಬಾರದು. ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಯಾರು ಬರೆದರೆಂಬುದು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವೇ ?

ವಸ್ತು, ನಿರೂಪಣೆ, ರಚನಾ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಸಣ್ಣ ಕಥಾವಾಹಿನಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿದಿದೆ. ಎಂ. ಎನ್. ಕಾಮತ್, ಕೆರೂರು ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರು, ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರಾದರೂ, ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಶ್ರೀನಿವಾಸರು ಕಟ್ಟಿದರು. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಾಗಿ ಅರಳಿದ ಅನಕೃ, ತರಾಸು, ಬಸವರಾಜು ಕಟ್ಟಿಮನಿ, ಚದುರಂಗ, ವಾಣಿ, ತ್ರಿವೇಣಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಾರರಾಗಿಯೇ.

ನವ್ಯಪಂಥ ಉದಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಪೊರೆ ಕಳಚಿದವು. ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ. ಶ್ರೇಷ್ಟವಾದ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲವು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆಯ ಮೂಲೆ ಮುಡುಕು ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೂ ರೂಪಕಗಳು ಅಲಂಕಾರಗಳು ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಥೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು. ಋಜು ನಿರೂಪಣೆ ಗದ್ಯದ ವಿಧಾನ, ಕಲ್ಪನಾ ಪ್ರತಿಭೆ ಸರಳ ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾ: ಇದರ ಮೇಲೆ ದೀಪಾವಳಿ ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಕಾಗದಗಳು. ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಿಮತೆ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದೇ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಥೆ ಕಲೆಯ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಜ್ಞಾನ ಅನುಭವ ತುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ. ಆಶಾವಾದಿತ್ವ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಯು ಕಥೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹದ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ, ವೇಷ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಬೆರಗು, ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣ ಇವುಗಳ ಗೋಜೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಭೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರಲ್ಲಿ ಓತಪ್ರೋತವಾಗಿ ಹರಿದು ಸರಸ, ವಿನೋದ ನಿರ್ಮಲ, ಮಧುರ, ಶೃಂಗಾರ, ಜಂಭವಿಲ್ಲದ ನೈಜ ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಎರವಲು ಪಸ್ತುವಿಲ್ಲ. ಜನಬಳಕೆಯ ಮಾತಿನ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರದ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಸಾಹಿತ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಹುಟ್ಟುಗುಣ.

ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಪ್ರಕಾರ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಪೂರ್ವರೂಪ ಇದೆನ್ನ ಬಹುದು. ಅತ್ಯಂತ ರಭಸವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ಆಕಾಶಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ ವನ್ನು ನೀಡುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ. ಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನದ ಘಟನೆಗಳೇ ಮೈತಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ನಿರೂಪಣೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಕಲೆಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಕತೆಯಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುವಿನ ಉದ್ದೇಶ ಅದೇನೇ ಆಗಿರಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆಳೆಸದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಅಥವಾ ನಷ್ಟವೇನೂ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಿರಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಗಳಲ್ಲಿನ ಘಟನಾವಳಿಗಳು ಕಾದಂಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರ ಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೆ ಕಡಿಮೆಯೂ ಇರಬಹುದು. ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದುದು ಎಂದರೆ 'ಕಥನ ಕಲೆ'. ಲೇಖಕರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪೂರ್ವ ಗ್ರಹ ಇರಬಾರದು. ಇವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣ ಸಿಗುವ ಅಂಶಗಳು.

ಬಾದಷಹನ ನ್ಯಾಯ: 'ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು' ಎಂಬ ಸುಗ್ರಹದಿಂದ ಇದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥೆಯ ಮೂಲ ಪರ್ಷಿಯಾ ದೇಶ. ಹಿಂದಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮ ನ್ಯಾಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೇಶವೂ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಮತೀಯವಾದ ಯಾವುದೇ ಭಾವನೆಗಳೂ, ಪೂರ್ವಗ್ರಹವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಲೀ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಲಿ ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ –ಮತ್ತೆಯಿಂದ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿ ದ್ದರು, ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಧಿಕಾರಿಶಾಹಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನ್ಯೂ ನತೆಗಳು ಬರುವುದುಂಟು. ಸ್ವಾರ್ಥ, ಮೋಹ, ಪಕ್ಷಪಾತ ಇವು ನುಸುಳುವುದೂ ಉಂಟು. ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಅಪರೂಪ ವೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಾದಷಹನ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗರ್ವವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ ರೀತಿ ಇವು ಸಾರ್ವ ಕಾಲಿಕವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನುಕರಣೀಯ. ಬಾದಷಹರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿ ಮ್ ಉಸಘ್ಖಾನ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತೀಯರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು

ಸಣ್ಣ ಮಾತಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಇದ್ದ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಆವರಲ್ಲಿ ಊನ ಬಂತು. ದೊರೆಯವರೆಗೂ ದೂರು ಹೋಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ಮುಂದೆ ಚೀಲ ದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮೊಹರು ಮಾಡಿದರು. ನ್ಯಾಯದಾನದ ದಿನ ಆ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದಾಗ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಆನ್ಯಾಯವಾಗುವಂತೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರೆಗಳು ಇದ್ದವು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ತೀರ್ಪನ್ನು ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿ ನಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಕರಿಸಿದ. ಆ ಮತೀಯ ಬಾದಷಹನಿಗೆ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸ್ಲಿಸಿದನು. ಬಾದಷಹನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಬಾದಷಹನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ರತ್ನ ಗಂಬಳಿ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ಆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾದ ಷಿರಾಜ್ ರತ್ನ ಗಂಬಳಿಯನ್ನು ಕೊಳೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಕ್ಕಾ ಗಿಯೇ ನೌಕರರು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದಿದ್ದರು. ಇಂದು ಅದೇ ರತ್ನ ಗಂಬಳಿಯನ್ನು ಹಾಸಲಾಗಿದೆ. ದೊರೆ ಕಂಡರೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ದೂರು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೆದರಿದನು. ಅದನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸರಿಮಾಡಿಸಿದನು. ಮತ್ತೆ ಬಾದುಷಹರು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದಾಗ ಸುಟ್ಟ ಗುರುತು ಇಲ್ಲದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದುದು ಕಂಡು ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತು. ಈಗ ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ನೆಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನಾದ ಮತೀಯನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜ. ಉಸಾಫನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀಲದ ಮೊಹರನ್ನು ಒಡೆಯದೆಯೇ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಬದಲಾದುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತೀಯನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಉಸಾಫ ಬಾದಷಹನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಇದರಿಂದ ಬಾದಷಹ ತಾನೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡದೆ, ಮತೀಯನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ. ಆದರೆ ಮತೀಯ ಬಾದಷಹನ ತೀರ್ಪಿ ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟ. ಬಾದಷಹ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿಯೇ

ನಡೆದು ಊರಿಗೆಲ್ಲ ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಟಾಂ ಟಾಂ ಹೊಡೆಸಿದನು. ಮತ್ತು ಉಸಾಫನು ಮತೀಯನಿಗೆ ಗುಲಾಮನಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಇದಿಷ್ಟು ಈ ಕಥೆಯ ಸಾರಾಂಶ. ಇಲ್ಲಿ ಸರಳ ಸುಂದರವಾದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷೆ, ಫೈಸಲು, ಹುಕುಂ, ಖಾವಿದ್, ಫಿರ್ಯಾದ, ಮೂಸ ಮುಂತಾದ ಪಾರ್ಸಿ ಪದಗಳು ನಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತವೆನಿಸು ವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನಾಳಿದ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ದೊರೆ ಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಪದಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಇಂದಿಗೂ ಇವೆ. ಉಸಘಾಖಾನ್ ಮಾಡಿದ ಸಂಚು, ಶಿಕ್ಷೆ, ರಾಜನ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ದೊರೆಯ ನಿರ್ಣಯ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದು ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ಫೆಸಲಿನ ನ್ಯಾಯದಲ್ಲೂ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕುಟಿಲತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನ ದಲ್ಲಿರುವವರು ಹೇಗೆ ಪರಿಶುದ್ದ ರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಇದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಬಳಸಿದ ವಿಧಾನ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ನೋಯಿಸದೆ, ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಥನ ಕಲೆ, ಕಲೆಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಓದುಗನು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯೇ ತಾನು ಎಂಬಂತೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ತಾನೇ ವಿಮರ್ಶಕನಾಗುವುದು ಅಸಹಜ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಲೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಹೃದಯನಿಗೆ ಕತೆಗಾರ ತನ್ನ ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ತಾನೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಕೃತಿ ಮುಂದಾಗಿ ಬದುಕಿದಾಗ ಕೃತಿ ಉತ್ತಮ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಹೃದಯ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ವುರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕಲೆಗೆ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹೃದಯ ಓದುಗ ಕತೆಗಾರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಾನೂ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ತೃಪ್ತಿಯ ತುದಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ.

ನಿಸರ್ಗದ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ

ಪಿ. ಅನೀನ್ ಎರಡನೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.

ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಂಯ ಮಧುರ ನಿಸರ್ಗ ತೆರೆಯಿತು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಂತಸ ಸ್ವರ್ಗ ಎಂದೂ ಕಾಣದ ಇಂತಹ ನೋಟ ಹಸಿರಿನ ಹೂವಿನ ಹಬ್ಬದ ಊಟ

ಎಲ್ಲೊ ಕಾಣುವ ಕುರಿಗಳ ಗುಂಪು ಎಲ್ಲೊ ಕೇಳುವ ಕೊಳಲಿನ ಇಂಪು ಎಲ್ಲೊ ಹರಿಯುವ ನದಿಗಳ ತಂಪು ಮೂಡುವ ಮುಳುಗುವ ಸೂರ್ಯನ ಕೆಂಪು

ಎದುರು ಕಾಣುವ ಬೆಟ್ಟದ ಸಾಲು ಸುತ್ತಿದೆ ರವಿ ಕಿರಣದ ರುಮಾಲು ಹೊರಗಡೆ ಒಳಗಡೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತಬ್ಧ ಹರಿದಿದೆ ನನ್ನೊಳಗೂ ನಿಶ್ಶಬ್ಧ

ನಗರ ಜೀವನದ ಹೊರಬಯಲಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ಈ ಸಿರಿ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಬೇಕು ನಾನೇ ನನ್ನನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಿರ್ಭೀತ ಲೇಖಕ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೀಮನಿ

ವುಹಾದೇವ ಚಂದ್ರ ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಯೋಧ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಅವರು 23 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1990ರಂದು ನಿಧನರಾದರು. ಅವರಿಗೆ 70 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು.

1919ರಲ್ಲಿ ಕಟ್ವೀಮನಿ ಅವರು ಗೋಕಾಕ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಲಾಮರಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದರು. ಹೈಸ್ಕೂಲಿ ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಸೇರಲು ಓದನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಮುಖ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅವರು 'ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು.

ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೀಮನಿಯವರು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಕಥೆ ಕವನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ 'ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೆಡೆಗೆ', 'ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಮೇಲೆ', 'ಮಾಡಿಮಡಿದವರು' ಮತ್ತು 'ಜನಿವಾರ–ಶಿವದಾರ' ಕೃತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಖ್ಯಾತಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿವೆ. 'ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೆಡೆಗೆ' ಕಟ್ಟೀಮನಿಯವರ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ. ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ನೈಜಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿ

'ಮಾಡಿಮಡಿದವರು'. ಅವರ 'ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಮೇಲೆ' ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಸೋವಿಯತ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ದಾವಣಗೆರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಜೀವನದ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಚಳುವಳಿಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಕೃತಿಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆ.

1968ರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಕಟ್ಟೀಮನಿಯವರನು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿತ್ತು. 1980ರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ 52ನೇ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು.

ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೀಮನಿಯವರ ಕೃತಿಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮತೋಲನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದಂತಿವೆ. ಸಮಾಜದ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾದ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಾಡಿನ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಮರಣೀಯ ಕಾಣಿಕೆ ಯಾಗಿದೆ. ಹುಟ್ಟು ಹೋರಾಟಗಾರರಾಗಿದ್ದ ಕಟ್ಟೀಮನಿ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತಿ ಆಗಿದ್ದರು. ಸಮಸ್ತ ಜೀವನವೇ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೀಮನಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜೀವಾಳ. ಅವರ ಲೇಖನಿ ಕತ್ತಿಗಿಂತ ಹರಿತ. ಕರಾಳ ಬಡತನ, ಉಚ್ಚ-ನೀಚ ತಾರತಮ್ಯಗಳಿಂದ ಕದಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಮಾಜ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ತುಡಿತ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸೆರೆಮನೆ ವಾಸಗಳ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನೇ ಬದುಕಿನ ಬೆಳಕನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಯವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಉದ್ವೇಗ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ದಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಬೇಗ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆನ್ಯಾಯ,

ಅಸತ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ದನಿ ಎತ್ತಿದಾಗ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಉದ್ವೇಗ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಯವರ ಹೋರಾಟದ ಮಿತ್ರನಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಆತ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ 'ಕಾದಂಬರಿಕಾರನ ಕಥೆ'ಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವರ ನಿಧನ ದೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯ ಲೇಖಕನ ನಿರ್ಗಮನವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೇಮನಿಯವರು ತಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣವನು ಭುಜಿಸರಯ್ಯ ಹಸಿದವರು, ಕಾವ್ಯ ರಸವೀಂಟರೈ ಬಾಯಾರಿದವರು ; ಛಂದಸ್ಸಿ ನಿಂದಾರು ಕುಲವನೆತ್ತಿದರು ? ಹಣವನೊಂದನೆ ಗಳಿಸು, ಫಲವಿಲ್ಲ ಕಲೆಗೆ

*

ಹಲಮಂದಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ರು ಗಳಿಸಿದವರು ; ಹಲಮಂದಿ ಹೆಸರುವೆತ್ತವರು : ಆ ಗಳಿಕೆ ಹೆಸರುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ತೀ.ನಂ.ಶ್ರೀ.

ಹಂಬಲ

ಸುಧಾ ಜಿ. ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎ.,

ವಸಂತದಲ್ಲೂ ಎಲೆಯುದುರಿ ನಗ್ನಗೊಂಡಾಗ ನೊಂದೆ ಮತ್ತೆ ಹೂ ಬಿರಿದು ಹಸಿರೆಲೆಗಳು ಎಂದು ಬರುವುದೆಂದು ?

> ನೀಲಿ ಬಾನಲಿ ಖಾಲಿಮೋಡ ಬಿಸಿಲ ಜಳಕೆ ಏದುಸಿರು ನೀರ ಮೇಲಿನ ಗಾಳಿಗೆ ಕನವರಿಸುತ್ತ ಳಾದಿಹೆನು ಹನಿ ಕಾಣುವುದೆಂದು ?

ಹೊಳೆ-ಹಳ್ಳ ಕೆರೆ-ಬಾವಿ ಕುಡಿವ ನೀರಿಗೆ ಬಂತು ಆಪತ್ತು ರಣಹದ್ದು ಗಳ ಗಗನ ವಿಹಾರ ಗಂಗಾಧರ ಧರೆಗೆ ಇಳಿಯುವುದೆಂದು ?

ಲಾಲ್ಬಾಗ್ ಗಾಜಿನ ಮನೆ

ಸೈಯಾದ್ ನಿಸಾರುಲ್ಲಾ

ಶತಮಾನ ತುಂಬಿದ ಲಾಲ್ಬಾಗ್ ಗಾಜಿನ ಮನೆ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಸ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಭ್ಯು ದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಾಜಿನ ಮನೆಯ ಉಗಮದ ಕಥೆ ರೋಚಕ. ಕೃತಕ ಪರಿಸರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಗಾಜಿನ ಮನೆ ಮೊದಲು ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಇಂದು ಲಾಲ್ಬಾಗಿನ ಹಸಿರು ಹಾಸಿನ ನಡುವೆ ಶೋಭಿಸುವ ಗಾಜಿನ ಮನೆಯು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 34 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಲಾಲ್ ಬಾಗಿನ ಪ್ರಮುಖ ನಿರ್ವಾಹಕರಾಗಿದ್ದ ಜಾನ್ ಕೆಮರಾನ್ ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕೂಸು, 1889ರಲ್ಲಿ ನವೆಂಬರ್ 30 ರಂದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಭೇಟೆ ನೀಡಿದ್ದ ವೇಲ್ಸ್ ನ ರಾಜಕುಮಾರ ಆಲ್ಬರ್ಟ್ ವಿಕ್ಟರ್, ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಅವರ ಅದ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಜಿನ ಮನೆಗೆ ಶಂಕು ಸ್ಥಾಪನೆ ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು 'ಆಲ್ಬರ್ಟ್ ವಿಕ್ಟರ್ ಕನ್ಸ್ ರ್ ಪೇಟರಿ' ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಸಿದ್ಧವಾದ ಈ ಕಲಾಕೃತಿಗೆ ತಗುಲಿದ ವೆಚ್ಚ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದಲೇ ತರಿಸಲಾದ ಗಾಜು, ಕಬ್ಬಿಣಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಯಿತು. ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ 1935 ರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಮೂರನೇ ಪಾಶ್ವದ ಕಾಮಗಾರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ತಗುಲಿದ ವೆಚ್ಚ 16,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಭದ್ರಾವತಿಯ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನೇ ಉಷಯೋಗಿಸಲಾಯಿತು.

ಈ ಗಾಜಿನ ಮನೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜಕಾರಣದ ಪ್ರಮುಖ ಏರು ಪೇರುಗಳ ತಾಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ 1969 ಮತ್ತು 1979 ಕಾಂಗ್ರೇಸ್ ಅಧಿವೇಶನಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಜರುಗಿದುವು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಳ ಲಾಲಾಬಾಗ್ ಗಾಜಿನ ಮನೆ.

ನನ್ನ ಜೀವನದ ಗುರಿ

ಡಿ. ಕೆ. ಜಯಸ್ರಕಾಶ್

ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಗುರಿ ಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಜ್ಜನನಾಗಿ ಬದುಕುವುದೇ ನನ್ನ ಗುರ. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನನಾಗಿ ಬದುಕುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ಸಾದ್ಯವಾದರೆ ನನ್ನಿಂದ ನಾನು ಬದುಕುವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನ, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ತಪ್ಪಿದ ಹಡಗಿನಂತೆ. ಈ ನನ್ನ ಗುರಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ; ನನ್ನ ಧರ್ಮ.

ಜೀವನದ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈಸಬೇಕು, ಇದ್ದು ಜೈಸಬೇಕು. ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಮಾನವ. ಸಜ್ಜನನಾಗಿ ಬದುಕುವ ಗುರಿ ಹೊಂದಿದ ನನಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಕಷ್ಟ– ನಷ್ಟಗಳ ಅರಿವಿದೆ. ಅವನ್ನು ದೈರ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಗುರಿಸಾಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗುರಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಯಂತೆ ಕಾಣಬಹುದು. ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ಸಜ್ಜ ನರಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೇನು ಕಡಿಮೆ ? ಸಮಾನತೆಯ ಸುಖಶಾಂತಿಯಿಂದ ಭೂಮಿ ಬದುಕಲು ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಳವಾಗುವುದು.

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲಾಗದ ಘಟನೆ

ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿರ್ಣಕ್ಕೆ ನೇರಿದ್ದರು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಸಲಾಗಿದೆ.

ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಂಡದು

ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಕೂತು ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಸಾಮಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಪುಂಗಿಯ ನಾದವು ಮೂಡಿಬಂತು. ನಾನು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಕೈ ಮೇಲೆ ದಾರ ಹರಿದಂತಾಯಿತು. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಸೆದೆ. ಅದು ಏನೆಂದು ನೋಡಿದೆ. ಕತ್ತಲ್ಲಿ ಉಳುವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಉಳುಗಳೆಂದರೆ ಭಯ. ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡೆ. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಬಂದು ನೋಡಿದರು. ಆಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಹಾವೆಂದು. ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ನಡುಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿದರು. ಈಗ ನನಗೆ ಹಾವು ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು, ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಜೆ. ಕಲಾವತಿ

ಬೆಂಕಿ ರಾಕ್ಷಸ

ನನ್ನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಮನೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಹತ್ತಿ ಉರಿಯುವ ಚಿತ್ರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಚಲ್ಲಾಟವಾಡಿದರು. ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿ ಉರಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಜನರೆಲ್ಲಾ ಬೊಬ್ಬಿ ಇಟ್ಟರು. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮದ್ದಾ ನೆಯೊಂದು ಬಾಳೆಯ ತೋಟಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದಂತೆ ಬೆಂಕಿ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಬೂದಿ ಮಾಡಿತು. ಆ ಮನೆಯ ಬಡವರು ನಿರ್ಗತಿಕರಾದರು. ಹೊಂದಿದ್ದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಧವಸದಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಆ ಬೆಂಕಿರಾಕ್ಷಸ ಪಕ್ಷಿ ತಿಂದು ಹಾಕಿತು. ಇದನ್ನು ಜ್ಲಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ವೈ ಜುಂ ಎನ್ನುತ್ತದೆ.

ಸುಳಿ

ಆಗ ನನಗೆ ಏಳೆಂಟು ವರ್ಷ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಹೊಗೆನಕಲ್ ಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿನೊಡನೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಆಟವಾಡಿದೆವು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎದುರು ದಂಡೆಗೆ ಹೋದರು. ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಇತ್ತಕಡೆಯೇ ಉಳಿದೆವು. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ತಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆದರಿಕೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಈಜು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಈಜಿ ಎದುರು ದಂಡೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನೀರಿಗೆ ದುಮುಕಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದರು. ತಪ್ಪದವನು ಬಂದು ಈಜುತ್ತಿರುವವರು ಮರಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಜೋರಾಗಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ತಪ್ಪದವರು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ಮರೆಯು ವುದು ಹೇಗೆ ?

ಪಿ. ಮಂಜುಳಾ

ಅಪರೂಪದ ಅವಕಾಶ

ನಾನೊಬ್ಬ ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ಆಟಗಾರ. ಈ ಆಟದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರೇಮ. ನಾನು ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟರ್ ಆಟಗಳನ್ನು ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತದ ಪ್ರಕಾಶ್ ಪಡುಕೋಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅಭಿಮಾನ. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯ ರಾಜೇಶ್ ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟರ್ ಆಡುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಬಂದು "ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರಕಾಶ್ ಪಡುಕೋಣೆಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಒಂದು ಕಡೆ. ಸಂತೋಷ ಒಂದು ಕಡೆ. ನಾವು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾಶ್ ಪಡುಕೋಣೆಯವರನ್ನು 'ಸನ್'ಗ್ರೋ' ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆಸಿದೆವು. ಅದು ಪ್ರಕಟವೂ ಆಯಿತು. ಈ ಅಪರೂಪದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಎಂ. ಎಸ್. ಸಂದೀಪ್

ಖಾಾಯಿ

ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಠಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಹಠ ಮಾಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಮಿಠಾಯಿಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಅಮ್ಮ ನನಗೆ ಮೂರು ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದಳು. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಬೇರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮಿಠಾಯಿ ತೋರಿಸಿ ತಿನ್ನೋಣವೆಂದು ಕೈತೆಗೆದಾಗ, ಉಳಿದಿದ್ದ ಎರಡು ಮಿಠಾಯಿಗಳೂ

ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಆಗ ನಾನು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ನನಗಂತೂ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ನಾಶವಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಈಗ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೆ ನಗುಬರುತ್ತದೆ.

ಎ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಅಂತೂ ಬಚಾವಾದೆ

ಒಂದು ದಿನ ಸರ್ಕಸ್ ನೋಡಲು ಹೊರಟಿವು. ಆಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ. ಇನ್ನೇನು ಸರ್ಕಸ್ ಆಟ ಕೊನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಜನ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದು. ನಾವೂ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಓಡಿದೆವು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರಿಂದ ನಾನು ಬೇರೆಯಾದೆ. ಅವರನ್ನು ಕಾಣದೆ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಂಕಿ, ಗೋಳಾಟ. ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಓಡಾಟ. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸರ ಬಳಿ ಸೇರಿದ್ದೆ. ಅನಂತರ ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬಂದರು. ಸರ್ಕಸ್ ಡೇರಿ ಬೆಂಕಿ ಹೊವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ 'ಶಾಖ್' ಆಗಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಬಚಾವಾದೆವು.

ಆರ್. ಪ್ರಸನ್ನ

ದೀಪಾವಳಿ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷಕೊಡುವ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಲಾಗದ ಕಹಿ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡಿತು. ನಾನು ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬದಂದು ಪಟಾಕಿ ನನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿದು ವಿಕಾರಗೊಳಿಸಿತು. ಅ ನೋವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮುಖದ ವಿಕಾರತೆಯಿಂದ, ನನ್ನನ್ನು ಅನೇಕರು ಅಸಹ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ನೋಟವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ತಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಬಹಳ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಮುಖವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದರು. ಈಗಲೂ ಪಟಾಕಿ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದರೆ ಹೆದರಿಕೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಸ್. ಡಿ. ಪ್ರೇಮಕುಮಾರ್

ಓ! ಡಾ॥ ರಾಜಕುಮಾರ್

ನಾನು ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇತ್ತು. ಅಂದು ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಡಾ॥ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಚಲನಚಿತ್ರ. ನನಗೆ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿ. ಅಂದು ಗೆಳೆಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು "ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು

ಟಿ.ವಿ. ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೆಯಾ? ಈಗ ಚಿತ್ರ ನೋಡಬೇಕೊ?" ಎಂದು ಬೆಲ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸಿದರು. ಬೆಲ್ಟಿನ ಹುಕ್ಕುಗಳು ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ತಗುಲಿ ಎರಡು ಗಾಯಗಳಾದುವು. ಆ ಗುರುತು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿವೆ. ಈಗ ಚಿತ್ರ ಎಂದರೆ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಚಿತ್ರ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕುಮಾರ್ ಎಂದರೆ ಬೆಲ್ಟು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಓ! ಡಾ॥ ರಾಜಕುಮಾರ್.

ಎಲ್. ಕಾಂತರಾಜ್

* * * *

ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್

ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗ ಶ್ರೀನಿವಾಸ. ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗ. ಜಾಣ. ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತರಿಗತಿಗೆ 'ಮಾನಿಟರ್' ಆಗಿದ್ದ. ಪ್ರತಿಸಾರಿಯೂ ಮೊದಲನೆಯ ರ್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂತು. ಮೊದಮೊದಲು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು, ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬಡವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ತೀರಿಕೊಂಡ. ನಾನು ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪಾಠಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವವ ಸಾವು ನನ್ನನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳಿಸಿತು. ಅವನು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾ ನೆಂದರೆ ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟ.

ಎಲ್. ರವಿಚಂದ್ರ್ಯ

* * * *

ಅಪಘಾತ

ನಾನು ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲಿಗೆ ಲೈಟ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಸ್ತೆ ತಿರುಗಬೇಕಿತ್ತು. ನನಗೆ ಅನೇಕ ಗಾಡಿಗಳ ಲೈಟ್ ಗಳು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಸ್ಕೂಟರ್ ಬಂದು ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿತು. ಸೈಕಲ್ ಚಕ್ರ ಬಗ್ಗಿತು. ನನಗೂ ಪೆಟ್ಟಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಸೈಕಲ್ಲನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನೋವಿನ ಘಟನೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಕಲಿತೆ.

ಎನ್. ಜಿ. ಇಂದಿರಾ

ಡಾ॥ ಸಿ. ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ

ಎ. ಭಾಸ್ಕರಶರ್ಮ ತೆಲುಗು ವಿಭಾಗ

の いっかなるものかん

ಸಾವಿರದ 1988ನೇ ವರ್ಷದ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿಯವರು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ತಾಯಿ ಬುಚ್ಚಮ್ಮ, ತಂದೆ ಸಿಂಗಿರೆಡ್ಡಿ. ಹುಟ್ಟಿದೂರು ಹನುಮಾಜ ಪೇಟೆ. ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಮಾಧ್ಯ ಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಕ್ರಮೇಣ ಹರಿಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅದರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸ್ವಂತ ಕೃಷಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಶ್ರೀ ಸಿ.ನಾ.ರೆ. ಯವರ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಭಿರುಚಿ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಈ ಸನ್ಮಾನ ಕುರಿತು ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು "ಈ ಸನ್ಮಾನ ನನ್ನ ತಾಯಿ–ತಂದೆಗಳಿಗೆ, ಭೂತಾಯಿಗೆ, ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಸ್ವರಗೊಳಿಸಿದ ಹರಿಕತೆಗಳಿಗೆ, ನನ್ನ ಗುರುದೇವರಿಗೆ."

ಸಿ.ನಾ.ರೆ. ಎಂಬ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳ ಮುದ್ದು ಹೆಸರಿ ನಿಂದ ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕವನ್ನು ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಮಂತ್ರ ಮುಗ್ಧರಾಗಿ, ಮಾಡು ತ್ತಿರುವ ಮಹಾಕವಿ ಇವರು 1968–83ರ ಮಧ್ಯಕಾಲ

ದಲ್ಲಿ 'ಮಂಟಲು ಮಾನವುಡು', 'ವಿಶ್ವಂಭರ' ಇಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾವ್ಯಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ 1988ರ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಘನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎರಡು ದಶಕಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ (ಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ಅವರ ರಾಮಾಯಣ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿದೆ) ತೆಲುಗು ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸ್ಥಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದರು. ಸಿನಿಮಾ ಕವಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಂಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಳ್ಳಿಯ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು 3000ಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪದ್ಮಶ್ರೀ, ಕಲಾ ಪ್ರಪೂರ್ಣ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಇವರನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸತ್ವವನ್ನು ಸರ್ವ ಗ್ರಾಹಿಯಾಗಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಿ.ನಾ.ರೆ. ಅವರು ಅದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊರನಾಡು ಹೊರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ಪಸರಿಸಿ ಸ್ಮರಣೀಯರೆನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞಿ, ವ್ಯಕ್ತಿ –ವಸ್ತು, ಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. 'ಕರ್ಪೂರ ವಸಂತ ರಾಯಲು' 'ಅಕ್ಷರಾಲ ಗವಾಕ್ಷಾಲು', 'ವಿಶ್ವಂಭರ', 'ಮಂಟಲು ಮಾನವುಡು' ಮುಂತಾದ ಕಾವ್ಯಗಳು ಇವರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ. ಪದಾಡಂಬರವಿಲ್ಲದೆ ಅನ್ವಯ ಕ್ಲಿ ಷ್ಟತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾ ರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಳಗಿನ ಕವನವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ವುೃದುವಾದ ಸೂಜಿಗಳು

ದೂರದಿಂದಲೆ ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಬೇಕೆ ಹೊರತು ಚಕೋರಗಳು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ರೆ ಚಂದ್ರನ ಗತಿ ಏನಾಗುವುದು ?

> ಮದೋನ್ಮತ್ತ ವತಂತದಲ್ಲಿ ಹುಷಾರಾಗಿ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿದರೆ ಹಾಡುತ್ತದೆಯೆ ?

ಹುಲ್ಲಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುವವರು ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಜಿಗುಪ್ಪೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

> ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಅತ್ತೆಕೊಟ್ಟ ಬಳುವಳಿಯ ಚಿನ್ನದ ಉಡುದಾರದಂತೆ ಜೋಪಾನ ಮಾಡುವುದೇಕೆ ?

ಕಾಣದಂತೆ ಇರುವ ಅಣುಗಳನ್ನು ಖೈದು ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿತ್ವ ಆಪಾದಿಸುವುದೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಿ ಮಾಲಯದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆ ತಗ್ಗಿ ಸುವರು ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ ಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಪೂಜಿಸುವರು

ರಂಗ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ನಿಂತರೆ ರತ್ನಾಭಿಷೇಕ, ಕಲ್ಲಿನ ತೂರಾಟ ತಪ್ಪದು ಎರಡನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನು ವಿಷಕಂಠನಾಗುತ್ತಾನೆ

ಚಂದ್ರನ ಕಲೆಯನ್ನು ತೋರುವದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವವರು ವಿರಳ

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ದರ್ಶನ ನೀಡುವಸೂರ್ಯದೇವನ ಕೀರ್ತಿಸದೆ ಅಗೋಚರನಿಗೆ ಅನ್ವೇಷಣ ಏಕೆ ಮಧು ತುಂಬಿದ ಕೊಡದಲ್ಲಿ ನೀರಿನೆ ಬಿಂದು ಹಾಕಿದಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕಬಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ವಂಚಕನೊಬ್ಬನೇ ಸಾಕು

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾವ್ಯ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮುತ್ತು ಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಕೆ ಆ ಮೂಲಕ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಕೆ ಅವರ ಈ ಕೊಡುಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ವಾದದ್ದು. ಜ್ಲ್ಲಾ ನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ರಾದ ಸಿ.ನಾ.ರೆ.ಯವರು, ಅದಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ ದಿಗಂತ ಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸೋಣ.

ನಾನು ಕಂಡ ಮರೆಯಲಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪದವಿ ನಿದ್ಮಾರ್ಥಿ ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಬಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಂಗಳನ್ನು ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಸಲಾಗಿದೆ.

ನನ್ನನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿದವರು

ನಾನು ಕಂಡು ಮರೆಯಲಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಬ್ಬ, ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಉಪಾದ್ಯಾಯರು. ನಾನು ಒಬ್ಬ ತರಲೆ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೋದರೂ ಸಹ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಜವಾಬ್ದಾ ರಿಯನ್ನು ಅರಿತ ಆ ಉಪಾದ್ಯಾಯರು ನನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಮೊದ ಮೊದಲು ಅವರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಾನೇ ಸೋತೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಅವರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಓದಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಕಗಳನ್ನೇ ಗಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾ ಯರನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಕೆ. ಶ್ರೀಫರ

0 0 0 0

ದೇವರಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿ

ನನ್ನ ತಾಯಿ ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಜಗಳವಾಡಿ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟರು. ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಸಾಯುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ್ದು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ. ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ರಕ್ಷಣೆಕೊಟ್ಟರೂ ತಾಯಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನನ್ನ ತಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಸಂಬಂಧಿಕ

ಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಪಡೆದು ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ರೈಲು ಹತ್ತಿದೆವು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ದೊರೆಯಿತು. ಚಿಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿತು. ನನ್ನ ತಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೂ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆ ದಿವಸದಿಂದ ಈ ದಿವಸದವರೆಗೂ ನನ್ನ ತಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದ ತಾಯನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಿ. ಸುರೇಶ್

0 0 0 0

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮರೆತರೆ ನಾವು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೌರಿಕ. ಹೆಸರು ಗುಂಡಾ. ಅವನಿಗಿರುವ ದುಶ್ಚಟವೆಂದರೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡುವುದು. ಜಗತ್ತಿನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒದರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲು ಇವನ ಮುಖ ನೋಡಿದವರು ಬೈದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ಷೌರಿಕನ ಮುಖನೋಡಿದರೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಉಂಟಾಗುವು ದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಇವನು ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟಾಗಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಜನ ಏನೇ ಅಂದರೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವನನ್ನು ನಾವು 'ಬೊರ್' ಎಂದು ಕರೆದರೂ, ಆ 'ಬೊರ್' ಅನ್ನು ಕೇಳಲು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಇವನು ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಜಗಳವಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇವನು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ವಿ. ನಾಗರಾಜ ರೆಡ್ಡಿ

0 0 0 0

ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡಿಸಿದವರು

ನಾನು ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದೆ. ಕನ್ನಡ ಪದಶನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ನೆನಪಾಗು ತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಯ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು. ಶಿಸ್ತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೊಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈ ಎಂದು. ಹೆದರಿಕೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕರಗಿತು. ಸದಾಕಾಲ ಕನ್ನಡದ ಕ್ಲಾಸೇ ಇಷ್ಟ ವಾಯಿತು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯದಿದ್ದ ಮುಸ್ಲಿಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಸಹ ಅವರ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಆಸೆ ಏನೆಂದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇರುವರೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಅದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮುಜುಗರ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಒಂದು ಕ್ಲಾಸನ್ನೂ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಬಿಡುವಿದ್ದಾಗ ಬೇರೆಯವರ ಕ್ಲಾಸು ಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಲು ವರ್ಗಾವಣೆ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ "ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ದಾರಿ ದೀಪವಾಗಿವೆ.

ವಿ. ಮಂಜುಳಾ

ಯಾರಾದರೇನು ?

ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆನಂದವನ್ನು ಅರಿತೆ. ಈಗ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ ಬಳ್ಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ. ಬದುಕನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಯಾರಾದರೇನು ? ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅದೊಂದು ಜೀವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಕರ್ತವ್ಯದ ಪಾಠವನ್ನು ನಾನು ಅದರಿಂದ ಕಲಿತೆ. ಪರರಿಗಾಗಿ ಬದುಕುವುದೇ ಜೀವನದ ಆನಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತೆ. ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅದನ್ನು ಆತ್ಮೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಗೆಳೆಯನಾಗಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ನಾನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಎಸೆದು ಬಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು, ಅದು ನನಗಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೂವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ನೊಸಸ್ ಸಂಪತ್ ಕುನೂರ್

ಬೀದಿಯ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ

ನಾನು ಕಂಡು ವಂರೆಯಲಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾ. ಅವರು 1982ರಲ್ಲಿ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಡಯೋಸಿಸ್ ನ ಬಿಷಪ್ಪರ ದೀಕ್ಷಾಂತ ಸಮಾರಂಭದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪಾದರ್ ವಿವರಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದೆ. ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾ ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡದ ಬೀದಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ 'ನಿರ್ಮಲ'ವಾಗಿ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಕುಷ್ಮರೋಗದಿಂದ ಕಷ್ಟ ಪಡುವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅವರ ಗಾಯಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಔಷಧಿ ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ ದೊಡ್ಡದು, ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾ ಅವರು "ನಾವು ಜನರಿಗೆ ಔಷಧಿ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರು ಇರುವರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ನಮಗೂ ಜಗತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬದನ್ನು ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾ ಅವರಿಂದ ಕಲಿತೆ.

ಎ. ಎಫ್. ಜಾನ್ಸನ್

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕನಸು ಬಿತ್ತಿದವಳು

ನಾನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿದಾಗ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ. ಹದಿಹರೆಯದ ಮನಸ್ಸು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೆ ನಾನು ಅವಳ ಕಿರುನಗೆ, ಬೊಗಸೆ ಕಂಗಳನ್ನು ಕಂಡದ್ದು. ನಾನು ಕಂಡು, ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ಮುಟ್ಟಿದ ಮೊದಲನೇ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮಡಿಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ. ನನ್ನನ್ನು ಮಡಿ ಪರಿಸರದಿಂದ ವಾಸ್ತವದ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿದವಳು. ಅವಳ ಮಾತು, ನಡೆ, ನುಡಿ ಒಂದೊಂದು ನನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಅವಳ ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಹಾವು ತುಳಿದವನಂತೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದರೆ ನನಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವುದು. ನಾನು ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಡ್ಡೆ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಆ

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ದ ಕನಸುಗಳು ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತಂದಿದ್ದವು. ಸಿನಿಮಾದಂತೆ ನಾನು ಅವಳು ಯಾವ ಪಾರ್ಕ್ ನ್ನೂ ಸುತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರೇಮಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಮರುಗುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಳು ನಾನು ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ದ್ದು ಆರು ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆ ಆರೇಳು ತಿಂಗಳು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಸುಖೀ ಕ್ಷಣಗಳು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗ ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗ ತೊಡಗಿದವು. ಸತ್ಯ — ಮಿಥ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾ ಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಬದುಕಿನ ಸತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದಳು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಸಿಕೊಂಡರೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ, ಸಾರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಜ್ಲಾಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನು. ಉಮಾಶಂಕರ ಶರ್ಮ

'ಕುಶಲವೆ ಆವಳಿಗೆ' 'ಬದುಕಿಹಳು'

ಿಕುಶಲವ ಕೇಳಿದೆ!' 'ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲವೆ ಬದುಕಿರುವಳು ಎಂದು'

'ಆದನೇ ಹೇಳುತ್ತಿಹೆ ಮತ್ತೆ'

'ಸತ್ತಳೆಂದು ನಾ ಹೇಳಲೆ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿರುವಾಕೆಯನು'

ಹಗಲೇ ಲೇಸು ಈ ನಿಶೆ ನೂಕಲು ಕಡಿದು ; ನಿಶೆಯ ಲೇಸು ತಾನಸದಳವೀ ಹಗಲು ಉಡುಗಿ ಹೋಗಲೀ ಎರಡೂ ಕ್ಷಯಸಂದು, ಪ್ರಿಯನ ಸಂಗಮವು ನೆರೆಯದೆ ಹೋದಂದು!

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ತೀ.ನಂ.ಶ್ರೀ.

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ನಮಿಸುವೆನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ

ವರದಿ

ಚಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಈ ವರ್ಷ ಡಾ॥ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಜನ್ಮಶತ ಮಾನೋತ್ಸವ. ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಸಭೆ, ಸಮಾರಂಭ, ವಿಚಾರ ಸಂಕರಣಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಮರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ. ಯುವ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದವರು. 'ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ'ವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು. ವಚನ ಭಾರತವನ್ನು ಬರೆದವರು. ಇವರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞ ತೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. 'ಕನ್ನಡ ಸಂಘ' ಈ ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕವಿಗಳ ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಡಾ॥ ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಡಾ॥ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ವಾಚಿಕೆ ಯೊಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಯೋಜಿಸಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಈ ವರ್ಷವೂ ಡಾ॥ ಅ.ನ.ಕೃ. ಸ್ಮಾರಕ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಡಾ॥ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲ ಸೊರಬ (ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿಭಾಗ, ಎನ್. ಎಮ್. ಕೆ. ಆರ್. ವಿ. ಪ್ರಥಮ ಧರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್ (ಐ. ಐ. ಎಮ್, ಬೆಂಗಳೂರು) ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ಕವನಗಳನ್ನು ಡಾ॥ ಸಂದ್ಯಾರೆಡ್ಡಿ (ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಬೆಂಗಳೂರು) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ನಲ್ಲೂರು ಪ್ರಸಾದ್ (ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ವಿ.ವಿ. ಪುರಂ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು) ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದರು. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಲೇಖಕ

ರಿಗೆ, ಕವಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ತೀರ್ಪುಗಾರರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಎಂದನೆಗಳು.

ಡಾ॥ ಬಿ. ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರಶರ್ಮ ಅವರು 31 ಜನವರಿ 1990 ರಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ 'ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು' ಮತ್ತು 'ದಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ದೀಪ' ಪುಸ್ತಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ರೆ॥ ಫಾ॥ ಆಂತೋನಿ ಕರಿಯಲ್ (ಪ್ರಿನ್ಸಿ ಪಾಲರು) ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಾ ಅವರು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗರ 'ಶೋಕಚಕ್ರ' ನಾಟಕವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಕ್ವಿಜ್' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ವಿಜಯಿಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ನೀಡ ಲಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯಲು, ಪಠ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

ಈ ವರ್ಷದ ಡಾ॥ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಬಹುಮಾನ ವನ್ನು ಕು॥ ವಿ. ಮಂಜುಳಾ (ಪಿ.ಯು.ಸಿ.), ಡಾ॥ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮ. ಜಯ ರಾಜ್ (ಬಿ.ಕಾಂ.), ಡಾ॥ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಬಹು ಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಉಮೇಶ್ (ಬಿ.ಎ.,ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ.) ಪಡೆದರು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜು ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು.

 1. ಶ್ರೀನುದ್ಭಾ ಗವತ ಕಥಾಸಾಗರ
 ಸುಬೋಧ ರಾಮರಾಯರು

 2. ಕೆರೋಡಿ ಸುಬ್ಬರಾಯರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ
 ಹಾ. ತಿ. ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡ

 3. ಕನ್ನಡ ಅಳಿವು_ಉಳಿವು
 ಎಲ್. ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

 4. ದಾರಿ ಸಾಗಿದೆ
 ಸ. ಸ. ಮಾಳವಾಡ

 5. ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಗಾದೆಗಳು
 ಎಚ್. ಎಸ್. ಆಚ್ಚಪ್ಪ

 6. ಸಂಸ್ಕೃತ ಲೋಕೋಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕವಿಸೂಕ್ತಿಗಳು
 ಎಚ್.ಎಸ್.ಅಚ್ಚಪ್ಪ

 7. ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ
 ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಜ್ಞಣ್ಣ ರೈ

 8. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿಚರಿತೆ (ಭಾಗ 1, 2)
 ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

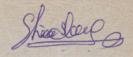
ಬೆಂಗಳೂರು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ ವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದವರಾಗಿ, ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿ ಕವಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ. ಸ್ಮಾರಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಸ್ಥಾಪಕ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ ॥ ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ ನವರು (ರಾಘವ) 12–03–1990ರಂದು ಅಪಾರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು, ಶಿಷ್ಯವೃಂದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲಿದರು. ನಮ್ಮ 'ಕನ್ನಡ ಸಂಘ'ಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಮೆಚ್ಚು ಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಗಳು ಎದುರಾದರೂ ಕನ್ನಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊನೆಯ ಉಸಿರಿನತನಕ ಮಾಡಿದವರು. ತಾವು ನಂಬಿದ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿ ಬದುಕಿ ದವರು. ಪ್ರೊ ॥ ಎಂ. ವಿ. ಸೀ. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದನಮನ.

ಶ್ರೀಮತಿ ವಾಗೀಶ್ವರಿ ಕಲ್ಗಡಿ ಮತ್ತು ಜನಾಬ್ ಅಬ್ದು ಲ್ ಮುನಾಫ್ ಅವರುಗಳು ಈ ವರ್ಷದ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ, ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ 'ಕನ್ನಡ ಸಂಘ' ಕೃತಜ್ಞ ವಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಡಾ॥ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಜನ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಯೋಜನೆ ಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ಮೂಢರು ಸಂಗಮವನು ಕೋರುವರು ; ವಿರಹವೆ ನನಗಿರಲಿ ಪ್ರಿಯೆ ಒಬ್ಬಳೆ ಸಂಗಮದಲಿ ; ಜಗವೇ ತನ್ಮಯ ವಿರಹದಲಿ

संपादकीय

आदरणीय गुरूजन एवं प्रिय मित्रो,

जब मुझे श्रीमान् जॉर्ज जोसेफ ने इस वर्ष का सम्पादकीय लिखने का भार सौंपा तो मैं ख़ुशी से फूला न समाथा। मैं उनका तथा श्रीमान् सेवेस्टियन का आभारी हुँ कि उन्होंने मुझे सम्पादकीय लिखने के लिए उत्साहित किया एवं आवश्यक जानकारी भी प्रदान की।

मित्रों, देखते देखते वर्ष '89 भी हमलोगों से विदा हो गया अपने पीछे कुछ मीठे एवं कुछ खट्टे यादों के निशान छोड़ते हुए। इसी के साथ हमलोगों के कॉलेज ने भी सफलता के 21 वें वर्ष में प्रवेश किया। पिछले बीस वर्षों में इस कालेज ने शिक्षा एवं खेल के क्षेत्र में कई उपलब्धियाँ प्राप्त की, जिससे पूरा कालेज परिवार गौरवान्वित हुआ।

हर वर्ष की तरह इस वर्ष भी कॉलेज का नया साल बहुत हीं शांतिपूर्ण दंग से प्रारंम्भ हुआ। साल के प्रारम्भ में हीं फादर ऐन्थोनी कैरियल ने फादर अगस्टिन जोसेफ के स्थान पर प्रधानाचार्य का कार्यभार सम्भाला। फादर ऐन्थोनी कैरियल ने अपने सख्त एवं अनुशासित नेतृत्त्व में क्राइस्ट कॉलेज को एक नई दिशा प्रदान की उनके तथा श्री वेबी मैथ्यु के सफल निर्देशन में इस वर्ष के विद्यार्थी युनियन का चुनाव भी बहुत हीं शांतिपूर्ण ढंग से सम्पन्न हुआ।

इस वर्ष के परीक्षाफल भी संतोषजनक रहे। हमारी शैक्षणिक गतिविधियों में काफी प्रगति हुई है, पर अभी और अधिक करनी है। मुझे आशा है कि हमारे सारे साथी मिलकर अपने कॉलेज का नाम शिक्षा एवं खेल के क्षेत्र में रोशन करेंगे और इसे सफलता एवं उन्नति के उच्चतम शिखर पर पहुँचायेंगें। हमेशा की तरह इस बार भी कॉलेज में कई खेल प्रतियोगिताओं का आयोजन किया गया। जिसमें बेंगलोर के कई अन्य कॉलेजों ने भी भाग लिया और खेल आयोजन को सफल बनाया। इस वर्ष भी हम ने कई खेल प्रतियोगितायें जीतीं, कुछ में असफलता भी हाथ लगी पर खेल भावना के साथ हमारे खिलाडियों ने उसे भी स्वीकार किया। इस वर्ष की वार्षिक ट्रैंक एवं फील्ड प्रतियोगिता भी काफी सफल रही, जिसमें सभी शिक्षक गण ने भी पूरे जोश के साथ भाग लिया।

इस वर्ष भारत के राजितक पटल पर भी काफी परिवर्तन आयें। इस वर्ष के लोकसभा चुनाव में वर्षों से सत्ता सम्भाले कॉग्रेस पार्टी को हार का सामना करना पड़ा और नयी बनी जनता दल एवं अन्य विपक्षी दलों के गठवन्धन ने भारत सरकार की सत्ता सम्भाली। प्रधानमंत्री श्री विश्वनाथ प्रताप सिंह से देश को काफी आशयें हैं। इसके विपरीत कर्नाटक के विधान सभा चुनाव में जनता पार्टी को हार का मुँह देखना पड़ा और यहाँ काँग्रेस पार्टी की सरकार बनी।

इस वर्ष भारत में इस दशक की सबसे भयानक दुर्घटना दरभंगा में हुए भुकम्प के रूप में हुई जिससें कई जाने गईं। पंजाब की समस्या अभी भी एक ज्वलंत समस्या बनी हुई है। आशा की जाती है कि आने वाले वर्षों में पंजाब में पुनः शांति कायम हो जायेगी।

इस वर्ष विश्वशांति के लिए भी कई कदम उठाये गये। इसका सबसे अच्छा उदाहरण वर्लिन दिवार का टूटना एवं पूर्व एवं पश्चिम जर्मनी के बीच के तनाव का समाप्त होना है। साथ हीं विश्व के दो शक्तिशालि राष्ट्रों अमेरिका एवं सोवियत संघ की शांन्तिवार्ता भी इस संदर्भ में उत्साही कदम है।

अंत में अपने सारे साथी विद्यार्थियों से यह निवेदन करता हूँ कि वे भी पूरे लगन से अपने लक्ष्य की तरफ अग्रसर हों तथा भारत के सच्चे सपूत और जाज्वल्यमान सितारे बनें, ताकि इस देश का भविष्य उज्वल रहे। मैं प्रधानाचार्य एवं सभी अद्यापकों को उनके कुशल मार्गदर्शन के लिए धन्यवाद देता हूँ।

धन्यवाद ।

अभय नन्दन प्रसाद, IInd Year B.Sc. (CBZ).

तिरंगे का इतिहास

"विजयी विश्व तिरंगा प्यारा, झंडा ऊंचा रहे हमारा॥"

किसी भी देश का राष्ट्रीय झंडा उस देश का सर्वोच्च प्रतीक * चिह्न होता है। भारतीय राष्ट्रीय झंडे को राष्ट्रीय आन्दोलन के दिनों में तिरंगे के नाम से पुकारा जाता था। झंडा हमारी स्वतंत्रता, राष्ट्रीय अभिमान तथा गौरव का प्रतीक है, इसकी शान ही हमारी शान है।

भारत में प्रथम स्वतंत्रता संग्राम १८५६ ई. में लडा गया तब से लेकर १९४६ ई. तक इस झंडे के स्वरूप में हमेशा फेर-बदल होता रहा। प्रथम स्वतंत्रता आन्दोलन के समय यह हरे रंग का था और उस पर रूपहला सूरज अंकित था। इसी झंडे के नीचे रानी लक्ष्मीबाई तथा नाना छुन्धुपन्त ने सन् १८७६ ई. के दिनों में स्वतंत्रता की लडाई लडी थी परन्तु सन् १८८७ ई. में काँग्रेस की स्थापना के बाद २९०६ ई. तक उसका न तो कोई राष्ट्रीय गीत था न कोई अपना झंडा।

बंगाल के बारीसाल शहर में १४ अप्रैल १९०७ ई. के दिन नौकरशाही द्वारा जो नग्न तांड हुआ तब उस जुलूस में लोग 'वन्दे मातरम' अंकित झंडा लिए रहे थे।

राष्ट्रीय काँग्रेस का अधिवेशन जब १९०७ ई. को कलकत्ता में हुआ तो उस वक्त सिस्टर निवेदिता ने भारत में राष्ट्रीय झंडे की कल्पना की थी। उनके द्वारा बनाया गया राष्ट्रीय झंडे की जमीन गाढे रक्तवर्ण वाली थी जिस पर सुनहले धागो से निर्मित बज्ज बनाया गया था। उसके ऊपर 'बन्दे मातरम्' लिखा गया था, वह झंडा आकार में लभ्वा चौकोर था गेरूए वस्त्र के मध्य में बज्जाऋति बनी थी तथा गोलाकार के बाहर ''बन्दे मातरम् यतो धर्मः स्ततो जयः'' शब्द गोलाकार रूप में बुने गए थे।

इस वज्रांकित ध्वज का अर्थ ऋषि दधीचि के आत्म विलदान का प्रतीक था। सम्मान, वृद्दि, अधिकार, पवित्रता और चेतना की झलक इस झंडे में थी।

जहाँ तक झंडे के प्रथम ध्वजोत्तोलन का प्रश्न है तो इसमें इतिहासकारों का कहना है कि पहला झंडा ६ आगस्त १९०६ ई. को पारसी बगान स्कवेतर (ग्रीन पार्क) कलकत्ते में एक समारोह में फहराया गया था जबिक कुछ इतिहासकारों का कहना है कि पहला झंडा १८ अकटूबर १९०६ ई. को जर्मनी के स्टुयगार्ड नगर में फहराया गया था।इसे मैडम भीका भाई काभा ने समाजवाद के एक अन्तराष्ट्रीय सम्मेलन में फहराया था जिसमें सरदार सिंह राणा भी सम्मिलित हुए थे। मैडम कामा ने वंदे मातरम् गीत गाने के वाद भाषण दिया फिर झंडा फहराया था। इन दोनों झंडो में बहुत थोडा अन्तर था।

पहले झंडे में सबसे ऊपर हिन्दुओं का लाल रंग था जिससे आठ सफेद कमल बने थे, बीच में पीला रंग था जिसमें बन्दे मातरम् लिखा था और नीचे मुसलमानों का हरा रंग था जिसमें सूर्य तारा स्वं चॉद बने थे।

दूसरे झंडे में पहले झंडे से केवल इतना अन्तर था कि झंडे में आट सफेद कमल और सात तारे बने थे। दोनो झंडो के बीच वाली पट्टी में देवनागरी लिपि में वन्दे मातरम् लिखा था, आकार भी दोनों झंडो का एक समान था।

कलकत्ते के ग्रीन पार्क में फहराया गया झंडा २८ दिसम्बर १९०६ ई. को कलकत्ते में हुए दादाभाई नौरोजी की अद्यक्षता वाली क्रांग्रेस में फहराया गया। बडौदा के जनरल श्री मुधोराव के भाई प्रसिद्द क्रांतिकारी श्री खासीराव इस झंडे की प्रतिकृति को अपने साथ पेरिस ले गए थे जहाँ उन्होंने इसे हेमचन्द्र दास कानूनगों को दे दिया था। कानूनगों ने कहा कि वहाँ उसे मैडम कामा को दिया जो स्टुयगार्ड सम्मेलन में भाग लेने जा रही थी।

जहाँ तक ध्वजारोहण का संबंध है तो अधिकतर लोग यही स्वीकार करते हैं कि प्रथम बार मैडम कामा ने हीं इस झंडे को विश्व के राष्ट्रों के सामने फहराया था। अब चाहे उसे कृष्ण कुमार ने बनाया हो या हेमचन्द्र दास कानूनगो ने।

1

होमरूल आन्दोलन (१९१६ - १८) के समय काँग्रेसी नेता लोकमान्य तिलक और एनीवेसेन्ट ने एक नया झंडा दिया। इसमें क्रम से पहले पाँच लाल रंग की पिट्टयाँ थी उसके बाद चार हरे रंग की पिट्टयाँ थी। बाई ओर के कोने में यूनियन जैक तथा उसके ठीक दाएँ कोने पर अर्धचन्द्र और एक तारा था।

यूनियन जैक सहित यह ध्वज ब्रिटिश राष्ट्रमंहल से भविष्य में सम्बंध बनाये रखने का द्योतक था परन्तु इस झंडे को बाद में अस्वीकार कर दिया गया।

उसके बाद सन् १९२१ ई. में विजयनगर में काँग्रेस समिति की एक बैठक हुई वहाँ मछलीपट्टम के श्री वेंकप्पा ने एक झंडा बनाया जिसमें लाल एवं हरे रंग की दो पट्टियाँ थीं। गाँधीजी के कहने पर इसमें सफेद रंग की एक पट्टी जोड दी गईं और झंडे के बीच में पूरे आकार का एक चर्खें का चिह्न अंकित किया गया। यह झंडा अहमदाबाद में १९२१ ई. में फहराया गया। यह तिरंगा झंडा इतना लोकप्रिय हुआ कि बाद में क्राँग्रेस के सभी समारोहों में फहराया जाने लगा।

सन् १९३१ ई. में करांची में हुई अखिल भारतीय क्राँग्रेस समिति की बैठक में राष्ट्रीय झंडे के लिए एक नया रूप तैयार किया गया।६! से आठ अगस्त तक होने वाले इस अधिवेशन में सर्वसम्मित से यह प्रस्ताव पास किया गया: - भारत का राष्ट्रीय झंडा तीन रंगो का होगा, जिसमें सबसे ऊपर केसिरया, बीच में सफेद और सबसे नीचे हरे रंग की समान अनुपात की चौडी पिट्टियाँ होंगी। झंडे के बीच में सफेद पट्टी में नीले रंग का एक छोटा चरखा होगा। झंडे के लम्बाई एवं चौडाई का अनुपात ३ और २ होगा। इस झंडे के तीनों रंग अलग-अलग बातों के प्रतीक हैं। केसिरया रंग साहस, बिलदान और त्याग का प्रतीक है। सफेद रंग शांति और प्रेम का प्रतीक तथा हरा रंग श्रद्दा वीरता और हमारे देश की हरियाली का प्रतीक है। चरखा जनता की आशा का प्रतीक है।

आजादी से पूर्व २२ जुलाई १९४६ ई. को भारतीय संविधान सभा ने इसे स्वतंत्र भारत के राष्ट्रीय झंडे के रूप में स्वीकार किया। संविधान सभा के एक प्रस्ताव के अनुसार इस झंडे में चरखे के स्थान पर अशोक का धर्म चक्र रखा गया जिसमें २४ तीलियाँ थीं जो कि दिन-रात की चौबीस धंटे की प्रतीक हैं। इसके अलावा रंग और आकार पहले की तरह बने रहे, रंगो का अर्थ भी वही बना रहा।

भारत सरकार ने झंडो को फहराने के लिए संहिता बनाई जो 'झंडा संहिता' के नाम से जानी जाती है, इसमें झंडा फहराने की बातों का उल्लेख है। झंडा संहिता के अनुसार झंडा फहराने के कुछ नियम इस प्रकार है:

यह झंडा राष्ट्रीय उत्सवों जैसे स्वतंत्रता दिवस, गाँधी जयन्ति, गणतंत्र दिवस आदि विशेष अवसरों पर फहराया जाता है। झंडा फहराते समय इसमें केसिरया रंग हमेंशा ऊपर रहना चाहिए। इस झंडे का दंड हमेशा उर्दवाधार होना चाहिए। इसे सुर्योदय के बाद किसी भी समय फहराया जा सकता है और सूर्योद्धत से पहले इसे उतारना आवश्यक है। यह झंडा केवल राष्ट्रीय शोक के अवसर पर निर्द्यारित अवधि तक आद्या भुका रहता है। जुलूस आदि में चलते समय तिरंगे झंडे को आगे - आगे दाहिने कंधो पर रखना चाहिए। फहराते समय इस झंडे में कहीं भी गंदगी या सिलवटे नहीं होनी चाहिए।

आज हमें आजादी मिले वयालीस वर्ष हो गए हैं फिर भी यह तिरंगा हमें उन वीरों की कहानी सुनाता है जिन्होंने इसकी लाज रखने के लिए इँसते-हँसते प्राणों की आहुति दे दी।

यह तिरंगा झंडा हमें चन्द्रशेखर आजाद, भगत सिंह, खुदीराम बोस जैसे क्रांतिकारियों की याद दिलाता है जो झंडे की लाज रखने के लिए शहीद हो गए। हमें उन क्रांतिकारियों को याद कर इस झंडे के सामने यह प्रतिज्ञा करती चाहिए कि हम इस झंडे की शान की रक्षा के लिए आपसी भेदभाव को भूलकर एकजूट होकर देश की उन्नित में सहयोंग देंगें। हमें इस बात की जरूरत है कि हम गुमराह करने वाली विदेशी ताकतों के चंगुल में न फंसे। आज यही झंडा हमारी आशा और आकांक्षाओं का जीवित प्रतीक है।

''तुम्हे शत शत वार प्रणाम, हे विजयी विश्व तिरंगो॥''

प्रेषक: अभय नन्दन प्रसाद ॥वी.एससी. (सी.वी.जेड.)

तीसरे दर्जे के डब्बे में रेल-यात्रा

पिछले वर्ष मार्च का महीना था, जबिक मुझे कुछ कार्यवश मध्यप्रदेश की यात्रा पर निकलना पडा। मेरे एक मित्र ने मुझे सलाह दी कि चूँकि यह यात्रा मुझे अपने ही पैसे से करनी होगी, इसिलए तीसरे दर्जे का टिकट लेना ही उपयुक्त होगा। इससे एक नया अनुभव भी मिलेगा। आम तौर पर मैं रेल की यात्रा पहले या दूसरे दर्जे में करना पसंद करता हूँ, लेकिन इस बार अपने मित्र की सलाह पर मैने तीसरे दर्जे से ही जाना तय कर लिया।

दिल्ली से मुझे अजमेर के लिए प्रस्थान करना था। गाडी रात को तीन बजे चलने वाली थी। रात में अच्छी-खासी ठंडक हो जाया करती। मैने अपने साथ कुछ गरम कपडे भी ले लिये थे। एक ट्रंक था और एक होन्ड-ऑल, जिसमें विस्तरे वंधे पडे थे। एक आटो-रिक्शे से मैं दिल्ली जंक्श्न स्टेशन पर पहुँचा। यहाँ एक कुली लिया और उसे अपने असवाव थमा कर तीसरे दर्जे के टिकट-घर के पास गया। रात के 2-30 बज चुके थे। टिकट-घर के बाहर लम्बी कतार मैने देखा, तो मेरी तो हिम्मत पस्त हो गई और लगा, इस कतार को निवटने में धंटे भर से कम समय नहीं लगेगा और गाडी मुझे कभी नहीं मिल पाएगी। मैंने कुली की तरफ देखा। उसने भाँप लिया और तुरन्त ही यह सूचित करके ढाढस की कि ''बावूजी, गाडी आद्या घंटा लेट चल रही है' मेरी तो जान में जान आई। कतार में मैं धैर्यपूर्वक खडा रहा और थोडा-थोडा खिसकता रहा। लगभग 25-30 मिनट बाद मेरी वारी आ ही गई और मैने अजमेर का टिकट कटा लिया।

टिकय कटाते ही अपने कुली के साथ-साथ मैं स्टेशन के प्लैटफार्म नं० २ पर गया। वहाँ गाडी प्लैटफार्म पर लगी थी और यात्री लोग सवार हो रहे थे। वडी भीड थी। टिकट कटाने वालों की कतार में धक्का-मुक्की खाने के बाद अव गाडी में सवार होने के लिए भारी भीड का सामना करने की नौवत आई। वडी मुसीवत थी। डब्बे में दाखिल होने के लिए जो धक्का-मुक्की फिर से करनी पडी, उससे तो अधमरा-सा हो गया। मेरा कुली सिर पर असवाव उठाए पसीने से लथपथ बना एक डब्बे से दूसरे डब्बे की ओर जाता और मेरे लिए जगह की तलाश करता।

एक-एक दरवाजे को देखा। हरेक डब्बा यात्रियों से पूरी तरह भरा हुआ था और कही तिल रखने को जगह नहीं थी। कुछ यात्री लोग बैठे थे तो कुछ खडे थे और कुछ ने तो बेंच पर पहले ही जगह पाकर आराम से टाँगे पसार रखी थीं। यात्रा पर विदा होने के पहले मुझे अनेक अनुभव आये। हर डब्बे में प्रायः दरवाजे के पास ही लोगों ने सामनों के पहाड लगा रखे थे, तािक बाहर से कोई व्यक्ति डब्बे में दािखल ही न होपाए।

सौभाग्यवश एक दरवाजे के पास मैं ने थोही-सी जगह देखी। कुछ राहत महसूस की मैने। कुली को वहीं ठहरने को कहा और इशारे से उसे वह जगह दिखाई। उसने दरवाजे को पूरी ताकत लगा कर धक्का दिया, पर वह नहीं खुला। उसके आगे भी तरह-तरह के असवाब का अम्बार लगा हुआ था। अन्दर बैठे एक सरदार जी से, जो दरवाजे के पास ही थे, मैने दरवाजा खोलने का अनुरोध किया। वह बड़ा दयालु स्वभाव का प्रतीत हुआ और उसने मेरा अनुरोध स्वीकार करके दरवाजा किसी तरह ही खोल ही तो दिया।

फिर क्या था ? मैं तुरन्त कूद पडा डब्बे के भीतर एक हलथल-सी पैदा हो गई। एक महानुभाव मुझसे उलझ पडे और बिगड कर बोलने लगें ''क्यों साहब, आप, देखते नहीं, डब्बे में घुस गये। सामान तो ऐसे फेंक दिए, जैसे आपका आँगन हो। हमारे डब्बे को तो आपने झकझोर दिया।'' मैने सोचा, ये महानुभाव जरा तैश में है, इनको जवाव न देना ही उचित समझ। मैने उन्हें इतना ही कहा कि माफ कीजिए, मुझसे गलती हो गई।

डब्बे के भीतर भीड अत्याधिक होने के कारण गरमी बहुत थी, मानो भट्टी-सी जल रही हो। खिडिकयाँ खुली होने के बावजूद कोई राहत नहीं मिल रही थी। वैसे, अभी गर्गमयों की शुरूआत के ही दिन थे। डब्बे में उस समय विजली के

4

पंखे भी नहीं लगे थे। कुछ लोग हाथ के पंखे लिये भुल रहे थे। तो कोई अपने अखवार के कागज से ही काम चला रहे थे, कोई रूमाल से हवा कर रहा था तो कोई अपनी टोपी से ही यह काम ले रहा था। मैं बैठने की जगह नहीं बना पाया था और कभी थोड़ी हवा कर लिया करता। कुछ छोटे बच्चे चिल्ल-पों मंचा रहे थे। तभी अचानक बतियाँ भी गुल हो गई। सिर्फ स्टेशन के प्लैटफार्म की बतियों की रोशनी मिल रही थी। एक महानुभाव बड़े जोश में आकर गाई से शिकायत करने को दरवाजे से उतरने ही वाले थे कि गाई ने सीटी बजा दी और गाड़ी 'भुक-भुक' करती चल पड़ी।

गाडी जब तक प्लैटफार्म पर रही, अनेक यात्री अन्दर आने की कोशिश करते रहे और भीतर को यात्रियों से उनका धक्का-मुक्का चलता रहा। मैं तो तमाशबीन वनकर सारा तमाशा देख रहा था। खैरियत थी कि कोई बडी घटना था दुर्घटना न हुई।

गाडी बढ़ती गई। भीड और शोरगुल के बीच कहीं थोही झुपकी लेना भी सम्भव नहीं था और फिर मुझे तो बैठने की जगह भी दो-तीन स्टेशनों तक नहीं मिल पाई। यात्रियों के माल-असबाव जहाँ-वहाँ विखरे पड़े थे। कुछ लोग इधर-उधर पान की पिर कियाँ फेंक देते तो कुछ बीड़ी सिगरेट की लम्बी-लम्बी कशें लेकर धुएँ के बादल तैयार कर रहे थे। कुछ यात्रियों ने मिलकर ताश का खेल भी खेलना शुरू कर रहे थे। क्यों कि तीसरे स्टेशन पर मिस्त्रियों ने आकर बिजली ठीक कर दी थी। तभी एक भिखारी डब्बे में घुस आया और पैसे-दो-पैसे लोगों से माँगने लगा। मैने भी उसे एक आना देखर उससे छुट्टी ली, क्योंकि मेरे तो वह कान ही खा रहा था।

इस प्रकार अनेकविध विचित्र अनुभवों के साथ मैने पहली बार तीसरे दर्जे के डब्बे में अपनी रेल-यात्रा पूरी की।

नसीम कौसर IInd CBZ

URDU GHAZALS

MANSOOR PASHA A. II B.Sc. PME No. 467.

गजल 1

मेरा एहसास है और उम्र की तलाश है तू।
मेरे हर गम का वडा खूव इलाज है तू॥
राज है कुछ तो मगर राज का किसको है पता।
तू मेरा राजे - जिगर, राजे - तमन्ना है तू॥
अपने दिल में तो कई और तमन्नायें है।
हर तमन्नाओं के वेहलावे से वेहतर है तू॥
ए नहीं है के नहीं थे मेरे कोई जजवात।
ऐसा लगता है मेरे सबर का ईनाम है तू॥
तू भी हिम्मत अगर हार गया तो मुशकिल।
क्योंकि ''मन्सूर'' कि हिम्मत है, जजवात है तू॥

गजल 2

दिल को खुद आग लगाना सीखा।
और - तो और क्या नहीं सीखा।।
वो चले जाते थे और उनको बुलाता था मैं।
उनके आने पे मनाना सीखा।।
आज आँसू की कोई कींमत क्या।
मैंने आँसू की जगह खून बहाना सीखा।।
हीरे मिलजाने की अफवाह है राख में।
तब से दिल को जलाना सीखा।।
मेरे आशयार पे उन्हीं का तो हख है ''मन्सुर''।
मैंने गजलों को उन्हीं से बनाना सीखा।।

Slight

GHSFII Voisappa Phormacile

Rohit Das Lod

1 P.U.C.

PCMB 'B'

2267

प्रेमचन्द्र का रचना संसार

जब किसी समाज में अनीति एवं अत्याचार अपनी सीमा लांध जाते है तो पीडित जनता का करूण क्रंदन सुनने के लिए किसी युग प्रवर्तक कलाकार का प्रादुर्भाव होता है। भारत की विपन्नता से उत्पन्न प्रेमचंद जी ऐसे ही युग प्रवर्तक कलाकार है। वे जीवन पर्यन्त 'बहुजन हिताय' और 'बहुजनसुखाय' के उद्देश्यों की पूर्ति में प्रयत्नशील रहे।

संघर्ष का नाम ही जीवन है। कभी कभी संघर्षों की अतिशयत व्यक्ति को उन्नति के ऊँचे शिखर पर ले जाती है। ऐसे ही संघर्षों की पृष्ठभूमि में एक अत्यंत प्रकाशवान नक्षत्र के रूप में प्रेमचंद जी का अवतार हुआ। इसी के आधार स्वरूप उन्होंने कहानी सम्राट एवं 'विश्वउपन्यासकार' की उपाधि प्राप्त की।

काशी के निकट लमही नामक गाँव के एक निर्धन कर्मचारी के घर में प्रेमचंद का जन्म हुआ। उनका नाम धनपतराय रखा गया। किंतु बालक के भाग्य में दिरद्रता ही लिखी थी। बचपन में ही उनकी माता का निधन हो गया। पिता भी उन्हें अकेला छोड कर चल बसे। घर का सारा बोझ उनके कंधो पर आ गया जिसके फलस्वरूप उनकी पढाई टूट गई। पर उनका संकल्प टूढ था। विपरीत परिस्थितियों के होते हुए भी उन्होंने बी.ए. की डिग्री प्राप्त की तथा स्कूलों के निरीक्षक बन गये।

प्रेमचंद जी का विवाह जमींदार परिवार की एक सुंदर कन्या से हुआ। पर वह निर्धनता के बोझ को न संभाल सकी और मायके चली गई। तत्पश्चात् प्रेमचंदजी ने शिवरानी से विवाह कर लिया। अव उनके जीवन का नया अध्याय शुरू हुआ।

प्रेमचंद जी अत्यन्त सफल और उदार शिक्षक थे। उनके मन में अंग्रेजी शासको के पर तीव्र घृणा रही है। प्रेमचंद के वचपन का उनके साहित्य पर गहरा प्रभाव पड़ा है। प्रेमचंद की पहली रचना उपलब्ध नहीं है। उनकी पहली कहानी ''दुनिया का सबसे अनमोल रत्न'' है। उनके जीवन में कानपुर का विशेष महत्व है। यहीं से उनके साहित्यिक जीवन की शुरूआत हुई।

प्रेमचंद का व्यक्तित्व सादा एवं सरल था। एक सामान्य बनारसी मुंशी की भाँति ढीली ढाली धोती, साधारण खादी का कुर्ता और सिर पर चोटी धारण करते थे। उनकी कहाँनियों एवं उपन्यासों के सीधे-साधे ग्रामीण पात्रों की सादगी प्रेमचंद के व्यक्तित्व में साकार हो गई थी। उनकी सरलता ही उनकी महानता थी।

प्रेमचंद जी का विशाल हिन्दी साहित्य मानव-प्रकृति एवं मानव के हृदयस्पर्शी कला चित्रों से परिपूर्ण है। प्रेमचंद जी के साहित्य का केन्द्रविंदु मानव है। उनके अनुसार साहित्य और यथार्थ का अन्योन्यात्रित सभ्वन्ध है। अतः उनकी कथावस्तु का संगठन सामाजिक पृष्ठभूमि पर जीवन के संघर्षों की घटनाओं से सम्बन्धित है। अपनी कला द्वारा प्रेमचंद जी ने समाज की माँगों के न केवल सामने रखा है वरन् समय के आवश्यकतानुसार उनका निदान भी खोजा है।

अपनी साहित्य-साधना द्वारा प्रेमचंद जी ने पददलित जनता की वकालत जोरदार शब्दो में की है। इन्होंने लगभग ग्यारह

उपन्यासों की रचना की। 'कायाकल्प' इनके उपन्यासों का संधिकाल है। 'कायकल्प' के पूर्व के उपन्यास 'सेवासदन', 'वरदान', 'प्रेमाश्रम', तथा 'रंगभूमि' है। 'कायकल्प' के उपरान्त क्रमश 'निर्मला', 'प्रतिज्ञा'', 'गवन', 'कर्मभूमि' तथा 'गोदान' आते है। 'मंगलसूत्र' उनकी आधूरी अन्तिम कृति है।

अपनी कहानियों में प्रेमचंद जी ने सभी समसामाजिक परिस्थितियों को स्थान दिया है। उनके पात्र आंग्रेजी राज्य में हुए जुल्मों की कथा कहते रहते है। प्रेमचंद जी पात्रों के मानोवैज्ञानिक चित्रण करने में अत्यंत प्रवीण थे। वे मन के सूक्ष्म भावों और संवेदनाओं को अपनी कहानियों में पारदर्शी रूप में उतार लेते थे। 'बडे भाई साहब' एक ऐसी ही समस्या प्रदान एवं चित्रत प्रधान कहानी है। वह भारतीय परीवारों में बडों के स्थान को यथार्थ रूप से चित्रित करती है।

प्रेमचंद की रचनाओं में भाषा तथा संवाद पात्रों के अनुकूल है जो कि कहानी के सौंदर्य को निखार देते है। इनकी रचना में जीवन के आदर्श की प्रतिष्ठा व्यापक रूप में पाई जाती है। 'नमक का दरोगा' एक ऐसी ही सामाजिक कहानी है जिसमें हम सत्य की असत्य पर विजय के दर्शन करते है।

भाषा शैली में प्रेमचंद ने व्यापक दृष्टिकोण अपनाया है। सामान्य जीवन की समस्यओं को जनता की भाषा में, सरस जीवन शैली में प्रस्तुत किया है। खडी बोली के सजा एवं संवारकर यथार्थ बनाने वालों में इनका स्थान बहुत ऊँचा है। प्रेमचंद जी ने जे कुछ लिखा वह हिन्दी साहित्य की अमूल्य निधि है।

प्रेमचंद जी वास्तव में कलम के सिपाही थे। उनकी कहानियाँ, उनके उद्देश्य भविष्य के लिये मापदण्ड सिद्द होगें और हमेंशा साहित्य के लिए प्रेरणाश्रोत वने रहेंगे।

हास्य - परिहास:

''मेरी प्रिया''

हाँ, सचमुच वो मुझे प्यारी लगती है......

सारे जहाँ में सबसे प्यारी, उसके बिना तो एक - एक पल बरसों की तरह लगते है। जिन्दगी सूनी और बीरानी सी लगने लगती है।

बस, ऐसा समझिए कि उसके विना कुछ भी अच्छा नहीं लगता। जिस दिन वह मुझसे न मिले, उस दिन तो बस बहुत उदास सा रहता हूँ। बिस्तर पर करवटें बस तन्हाई।

अब तो हालत यह है कि घरवाले भी मुझसे बहुत परेशान रहते हैं। उनको मेरा उससे मिलना विलकुल पसंद नहीं है।

उन्हे कौन समझाए कि

किसी दिन अगर कॉलेज में नहीं मिले तो, पढाई में भी मन नहीं लगता। बस उसके हीं ख्यालों में। अगर एक झलक तो बस फिर जी चाहता है कि। लोग मजाक उडाते है, पर मेरे उस पर क्या गुजरती है, बह तो

घर से कभी-कभी पिछले दरवाजे से निकलकर एक बार बस।

कभी किसी पार्टी, क्लब, सिनेमा हॉल, पिकनिक में वह नहीं मिले तो वस यूँ कहिए कि मूड हीं विगड जाता है	1
बस एक हीं चाहत है कि वह। कभी-कभी जमाने को कोसता हूँ कि लोग। थे बेवफा जहाँ।	
पर अब तो मैने निरचय कर लिया है कि घरवाले नाराज हों या दोस्त, अब चाहे दुनिया रूठ जाए, मुझे कोई फि	क्र
fig	

जब।

अब तो हमेशा उसे। वर्षानी के एक विकि कि तिक कि विकास कि विकास कि विकास कि विकास कि विकास किया वर्षान

क्योंकि क्योंकि क्योंकि

''आइसक्रीम'' सचमुच मुझे बहुत प्यारी लगती है। जी हाँ, आदसक्रीम!

प्रेषकः अभय नन्दन प्रसाद ॥ वी.एससी. (सी.बी. जेड.)

Show land

With Best Compliments From:

UNIVERSAL SCIENTIFIC WORKS

Dealers in entire Laboratory Equipments,
Chemicals & Glasswares for,
Research Institute, Colleges & Laboratories

No. 16, 1st Main Road, Okalipuram, BANGALORE-21

Estd: 1972

Tele: 72203, 641765

With Best Compliments From

M/s. KAILASH SCIENTIFIC EQUIPMENT WORKS

198, 7th Main Road, IV Block, Jayanagar, Bangalore-560 011

(COMPLETE LABORATORY FURNISHERS)

Stockist of : SDs & LOBA CHEMICALS &

BLUE STAR SLIDES & COVER GLASS

Makers of: EMATOI MICROSCOPES & MICROTOMES

Serving Science & Education for more than TWO decades

With Best Compliments From:

CORON (INDIA)

No. 30, Vth Main Road, Jayamahal Extension Bangalore-560 046

Phone No. 330940

Grams: Materials

Telex: 8458310

'Best in Water Treatment Plants' Including

Portable and Larger Demineralising Plants, Softening Plants, Resins, Clorocel Units, Chemicals etc.

Manufactured by M/s Ion Exchange (India) Limited and Leading Office Stationers

With Best Compliments From:

YOU CAN BANK ON S.I.B.

S.I.B. has a number of Schemes to help your money grow:

Kalpakanidhi Deposits, Golden Jubilee Cash Certificates, Savings Bank Deposits, non resident (External) Accounts, Recurring Deposits, Daily Saving

Schemes designed to get more mileage out of every ruppee of yours.

Growing to Serve you Everywhere

